



# LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA HƯƠNG ĐẠO TRƯỜNG NIÊN



Trưởng Ong lăm-mặt Lê Mộng Ngọ  
1919 -2012



LIÊN LẠC Bộ mới số 7



**Đội dòng về LIÊN LẠC số 7 - Số mùa thu 2012**

Mùa thu vừa qua, chúng ta đang bước vào ngưỡng cửa mùa đông, LIÊN LẠC xin tạ lỗi quý trường vì báo phát hành quá trễ. Ban biên tập phải chờ đợi một số bài và hình ảnh về các tin tức quan trọng mới xảy ra.

Trưởng Ong-lắm mặt Lê Mộng Ngo, một niên trưởng hướng đạo đã có công đào tạo nhiều trưởng cho phong trào hướng đạo vừa lìa rừng, lễ tiễn biệt theo nghi thức hướng đạo được cử hành rất long trọng ngày 8 tháng 11 năm 2012 vừa qua. Di ảnh của trưởng được in trên hình bìa số này.

Ngày kỷ niệm 8 năm thành lập Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Quảng tế được tổ chức rất thành công tại miền nam California, với sự tham dự đông đảo của các đại diện đơn vị bạn (hình Hồ Đăng trên).

Một Làng HĐTN mới được thành lập tại San Diego, Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Vạn Kiếp, làng trưởng là trưởng Beo Cầm-Mẫn Trần Duy Mỹ.

Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên và báo Liên Lạc kính chúc quý trường và gia quyến năm mới 2013 an vui, thịnh vượng, nhiều sức khỏe và nghị lực để phục vụ cho Phong trào Hướng Đạo.

Tabtt  
Nguyễn Đình Tuấn



**LIÊN LẠC BỘ MỚI SỐ 7**

*Chủ Nhiệm*

Nguyễn Đình Tuấn

*Biên tập & Điều hành*

Trần Anh Tuấn

Lê Văn Tinh

Bernard Nguyễn

Bùi Công Thắng

Tăng Thị Linh

Nguyễn Trung Tường

**cộng tác trong số này:**

Lê Bình, Trần đồ Cung, Lê quang Đức,  
Lê anh Dũng, Bùi hoàng Hoanh, Trần trung  
Hợp, Lý nhựt Hui, Nguyễn mạnh Kym,  
Trần duy Mỹ, Nguyễn trung Nam,  
Tô văn Phước, Minh Trang, Nhữ văn Trí,  
Trần anh Tuấn, Nguyễn Đình Tuấn

Bài vở xin gửi về  
Trần anh Tuấn  
att411@comcast.net

Chi phiếu xin trả cho  
Báo Liên Lạc  
71 Goldenrain Dr.  
San Jose, CA 95111

Trình bày và layout: Nguyễn Đình Tuấn

**Mục Lục**

**NHÂN VẬT HƯỚNG ĐẠO**

Vĩnh biệt trưởng Lê Mộng Ngo	1
Lễ tiễn biệt trưởng Lê mộng Ngo	3
Nhớ trưởng Nguyễn Xuân Long	5

**Ý KIẾN**

Những điều cần và nên làm	7
Những mâu chuyện nhỏ trong câu chuyện dưới cờ	9

**VĂN HÓA**

Hướng Đạo Trưởng Niên	11
Một kỳ trại bất thường	13

**KÝ ỨC**

Ký ức về Hướng Đạo Tam Quan, Bình Định	15
Vừa mừng tái ngộ, lại buồn chia ly	17
Đêm hội ngộ Lạc Long 37 năm sau	18
Sống còn	20

**SINH HOẠT TRƯỞNG NIÊN**

Virus Hướng Đạo	21
Làng BHHĐTN Vạn Kiếp, San Diego	22
Tường trình về sinh hoạt HĐ Trưởng Niên	23

**SINH HOẠT HƯỚNG ĐẠO**

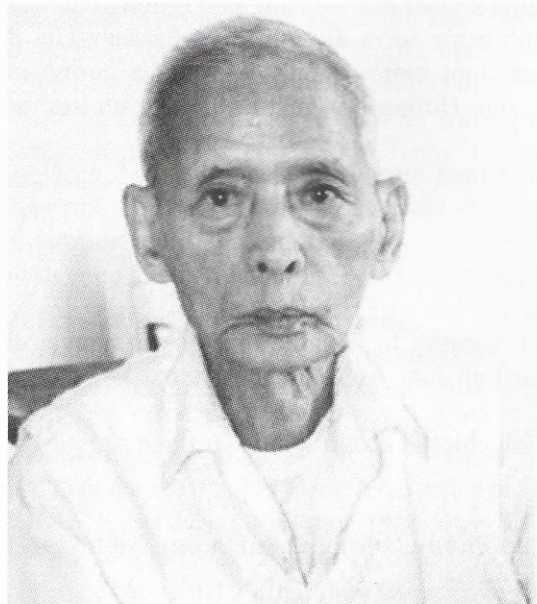
Liên đoàn Bách Việt kỷ niệm 10 năm thành lập	24
Trại mùa thu trên đỉnh Shenandoah	25
Trại Đồng tâm IV	27
Ngày hội Liên đoàn Thăng Long	28

**THÔNG TIN LIÊN LẠC**

Hộp thư TAT	30
Nôi dầy liên lạc	31

## Vĩnh biệt

### Trưởng Lê Mộng Ngô



Văn phòng HĐTrN điện thoại báo tin buồn Trưởng **Ong Lắm Mật LÊ MỘNG NGỌ** qua đời sáng thứ năm, ngày 1 tháng 11 năm 2012. Chúng tôi bàng hoàng, xúc động, vô cùng thương tiếc trưởng niên khả kính.



Tr. Ngô ngồi thứ 4, từ trái qua

Trưởng Ngô sinh ngày 22/3/1919 tại Hà Nam, miền Bắc VN. Theo nghề dạy học. Trưởng giỏi tổ chức và có biệt tài dạy dỗ các học sinh nghịch nên được bổ nhiệm làm Tổng Giám Thị trưởng trung học Nguyễn Tri

Phương ở Huế. Khi thuyền chuyễn vào Gia Định, Trưởng làm Tổng Giám Thị trưởng trung học Hồ Ngọc Cẩn (1968-1975). Sau tháng 4/1975, Trưởng không đi làm, ở nhà âm thầm chữa bệnh cho đồng bào nghèo. Đặc biệt là không nhận thù lao, dù là quà bánh... Trưởng tiếp tục giúp đời cho tới 93 tuổi mà vẫn còn minh mẫn, nhớ rõ huyết đạo, chữa lành cho một người gãy tay tại Long Beach. Trưởng sưu tầm và phổ biến các bài thuốc giá trị, phương pháp phòng ngừa bệnh tật. Đặc biệt là bài “Nạp Thận Khí” giúp trưởng niên trẻ mãi lâu già (*Liên Lạc số 40, Xuân Nhâm Ngọ 2002*).

Trưởng Ngô gia nhập đoàn Chương Dương HDVN tại Thường Tín, Hà Đông ngày 7/3/1939. Cuối thập niên 1950, Trưởng là Thiếu trưởng đoàn Trần Quốc Toàn và Ủy viên ngành Thiếu, Đạo Thừa Thiên, Huế. Khi ở Saigon, Trưởng là Phụ tá Châu Trường, châu Gia Định. Năm 1966, Trưởng được phong nhậm là DCC Thiếu. Sau đó, Trưởng làm Trại Trưởng Quốc Gia (1968-1971). Thường thường khi nhận trách vụ cao, thì người ta không nhận trách vụ thấp hơn. Nhưng Tr. Ngô đang là DCC, mà làm Phụ tá Thiếu trưởng Thiếu đoàn Yên Thế, đạo Cửu Long.



Tr. Họp tới thăm tr Ngô tại tư gia, Long Beach, tháng 7-2005

Chúng tôi gần Trưởng nhiều trong các khóa huấn luyện và sinh hoạt HDTU (trước 1975) tại quê nhà. Trưởng điềm đạm, ít nói, phong cách chững chạc, kiến thức thâm sâu. Trưởng thường ôn tồn nhắc nhở những hành vi sai lệch đường lối sinh hoạt. Trưởng cương quyết giúp kẻ xấu sửa đổi, nhưng không bao giờ làm họ phiền lòng. Mặc dầu lớn tuổi hơn chúng tôi mà Trưởng không phân biệt, thường trân trọng mỗi khi giao tiếp. Đối xử với trưởng trẻ “lớn giúp bé” theo thủ hiệu HD: Ngón tay cái che chở ngón út.

Khi nhận thấy tình trạng HĐVN thiếu hòa hợp, bè phái... Trường Ngô đã thẳng thắn góp ý xây dựng qua bài viết "Tìm Một Mối Ra". Lời lẽ tha thiết, chân thành, nhưng quyết liệt hàn gắn dần nứt. Chúng tôi được Trường nhắc lại nội dung này khi tái ngộ tại HỌp Bạn Thăng Tiến III 1990.

Mỗi khi nhận tin ACE nào qua đời, Tr. Ngô thường làm thơ tưởng niệm, vinh danh người quá cố. Xin đọc lại bài thơ Tưởng niệm Tr. Huỳnh Văn Diệp (2001):

*Chín hai tuổi học thuận duyên đi  
 Để lại buồn thương cánh biệt ly  
 Hương Đạo trọn đời dành tâm nã  
 Thanh niên nhiều đạo góp công ghi  
 Lãng Ông lo việc bao năm tháng  
 Bà Chiêu thom danh ít kẻ bì  
 Bầu bạn gia đình thao thức nhớ  
 Cầu sang Lạc quốc gốc Từ Bi*

Đa Phong Lê Mộng Ngộ

Trước lễ Thanksgiving năm ngoái, chúng tôi và Lê Quang Đức đến thăm Trường và phu nhân tại Long Beach. Trường khoẻ mạnh, ngồi hỏi thăm các bạn HĐ và lắng nghe chuyện HĐ khắp nơi. Trường ân cần dặn dò cách chữa trị bệnh tật và phương pháp dưỡng sinh. Khi tạm biệt, lần nào cũng vậy, Trường và phu nhân tiễn đưa chúng tôi tận xe, chờ đến khi xe lăn bánh mới trở vào. Không ngờ, đó là lần cuối cùng chúng tôi gặp Trường!. Trong thời gian tang lễ cử hành, chúng tôi xin thắp nén tâm hương, tưởng niệm Trường **LÊ MỘNG NGỘ**

\* Một niên trưởng HĐ gắng công đào tạo nhiều trưởng xứng đáng phục vụ Phong trào,

\* Một nhà giáo tận tụy dạy trẻ thành những công dân gương mẫu cho xã hội.

\* Một lương y không vị lợi, cứu nhân độ thế, xoa dịu đau thương người



HỌp Bạn Thăng Tiến III 1990, San Jose- *Từ phải qua:* Các trưởng Trần Đình Thủy, Trần Trung Hợp, Nguyễn Trọng Phu, **LÊ MỘNG NGỘ**, Đoàn Văn Thiệp, (Không nhớ), Trần Thị Mai, Trương Trọng Trác.

**Beo Hồi Nguyên TRẦN TRUNG HỢP**

## Phân Ưu của Văn Phòng Hương Đạo Trường Niên

do Trưởng Trần Duy Mỹ đại diện  
đọc tại lễ tiễn biệt trưởng Lê Mộng Ngộ

Kính thưa Chị và tang quyến

Em xin phép đại diện trưởng Nguyễn Đình Tuấn, Văn phòng Trường, Hương Đạo Trường Niên, thành kính chia sẻ mất mát vô cùng đau thương của Chị và gia đình trước sự ra đi vĩnh viễn của Anh. Gia đình Chị mất một người chồng, người cha gương mẫu, Phong trào Hương Đạo mất đi một huynh trưởng tài đức.

Kính thưa hương linh Trưởng Lê Mộng Ngộ, tự đáy lòng và bằng cả con tim, chúng em xin xác tín rằng: Trưởng là một tấm gương khiêm nhường, một sự hy sinh tuyệt vời. Trưởng đã dành cả cuộc đời cho Phong trào Hương Đạo Việt Nam.

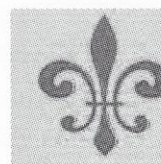
Kính thưa Chị và tang quyến, cầu nguyện Phật độ cho linh hồn Anh sớm siêu thoát về miền Cực Lạc.

Vĩnh biệt Trưởng Ông lấm-mặt **LÊ MỘNG NGỘ**.

**Văn Phòng Hương Đạo Trường Niên kính bái.**



Đại diện Báo Liên Lạc và các trưởng thuộc Liên Đoàn Thăng Long tới thăm anh chị Lê Mộng Ngộ, tháng 5, 2011



# Lễ Tiễn Biệt Trường Ông Lắm Mật Lê Mộng Ngộ

Westminster (Bình sa). Lúc 7 giờ tối Thứ Năm ngày 8 tháng 11 năm 2012 tại Nhà Quán Peek Family Home số 7801 Bolsa Ave, Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam và các đơn vị Hướng Đạo thuộc Miền Tây Nam Hoa Kỳ đã long trọng tổ chức Lễ Tiễn Biệt Cố Trường "Ông Lắm Mật" Lê Mộng Ngộ. Tham dự buổi lễ ngoài các Trường trong Gia Đình Bách Hợp Quảng Tế, Gia Đình Bách Hợp Nam California, Gia Đình Bách Hợp San Diego, các đơn vị Hướng Đạo Nam Cali còn có Trường Đỗ Quý Toàn và một số trường đã sinh hoạt trước năm 1975. Hội Đồng Trung Ương HĐVN có Trường Tổng Thư Ký Nguyễn Trí Tuệ, Ủy Viên Truyền Thống Trường Lê Đức Phẩm, Ủy Viên Liên Lạc Hướng Đạo Trường Niên Trưởng Hồ Đăng. Điều hợp chương trình lễ tiễn biệt Trường Lê Đức Phẩm. Mở đầu buổi lễ tất cả cùng hát bài "Nguồn Thận" sau đó Trường Phẩm thay mặt Ban Tổ Chức cảm ơn tang quyến đã dành thời gian để anh chị em Hướng Đạo tổ chức lễ tiễn biệt hôm nay.

## **Hướng Đạo tiễn biệt**

Sau đó Trường Hồ Đăng lên đọc lời phân ưu của Hội Đồng Trung Ương, Trường Trần Duy Mỹ lên đọc lời phân ưu của Văn Phòng Hướng Đạo Trường Niên, Trường Nguyễn Tư Nhân Đại Diện Miền Tây Nam Hoa Kỳ, Trường Lý Nhật Hui Gia Đình Bách Hợp Nam Cali, Trường Tôn Thất Hy Gia Đình Bách Hợp Quảng Tế. Trong lời phân ưu qua Điều Văn của Làng Quảng Tế, Trường Tôn Thất Hy là người đã gần gũi với Trường Lê Mộng Ngộ trong suốt chiều dài sinh hoạt Hướng Đạo đã nói:

*Kính thưa Hương linh Trường Ông Lắm Mật, Trong tám năm thành lập, Làng Quảng Tế đã có ba Trường niên rường cột lìa rừng. Hôm nay đến lượt vị tiên chỉ của làng cũng từ biệt anh chị em. Quả thật là một sự mất mát to lớn, không chỉ cho chúng em, mà còn cả toàn thể Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam nữa. Để tán thán công đức của một người Anh, một bậc Thầy vừa quá cố, tôi xin thay mặt tất cả anh chị em Làng Bách Hợp Quảng Tế bày tỏ đôi lời: Kể từ ngày Trường Trần Văn Khắc thành lập đơn vị Hướng Đạo đầu tiên tại Hà Nội vào năm 1930 đến nay, trải qua bao nhiêu biến thiên của lịch sử đất nước, phong trào HĐVN vẫn tồn tại và phát triển là nhờ công ơn của các Trường tiên bối, đã gây dựng và lưu lại cho lớp đàn em những tấm gương sáng để soi chung, trong đó Trường Ông Lắm Mật. Trong Hướng Đạo, công việc điều hành hội tuy khó nhọc, nhưng không thể so sánh với nhiệm vụ huấn luyện huynh trưởng. Hướng Đạo là một phong trào giáo dục, các đơn vị trường được xem như thầy giáo của học*

*đường. Vì thế, vai trò của một Trại Trường thật vô cùng cao quý, đòi hỏi phải là người có Tài đức vẹn toàn... Năm 1952 được gọi động viên khóa 3 Sĩ Quan Trừ Bị Thủ Đức, lúc mãn khóa được chuyển chuyên đến cố đô Huế phục vụ trong binh chủng Truyền Tin. Năm 1956 giải ngũ và trở về ngành Giáo dục, làm giáo sư tại trường Trung Học Hàm Nghi và Tổng Giám Thị trường Trung học Nguyễn Tri Phương Huế.*

*Năm 1964, vì lý do sức khỏe, xin đổi vào Nam làm Tổng Giám Thị Trường Trung học Hồ Ngọc Cảnh Gia Định.*

*Năm 1976, Nghỉ hưu hành nghề châm cứu chữa bệnh miễn phí tại gia. Năm 1990, sang Hoa Kỳ đoàn tụ với gia đình tại Long Beach. Tiếp tục hành nghề châm cứu miễn phí để giúp đồng hương.*

*Về sinh hoạt Hướng Đạo:*

*Vì ham thích cuộc sống hợp quần, yêu mến thiên nhiên, lại có thói quen giúp đỡ tha nhân, trong thời gian còn cấp sách đến trường gia nhập Tráng đoàn Quang Trung, Đạo Hà Nam, Hưng Yên, Bắc Việt, do Trường Hoàng Văn Quý, một giáo sư người Hà Tĩnh hướng dẫn. Tại đây, Trường Ông Lắm Mật đã gặp được Thầy giới bạn hiền để học hỏi và trau dồi kiến thức Hướng Đạo.*

*Tháng 7 năm 1944, thụ huấn khóa Bạch Mã Thiếu tại trại trường Tân Viên Sơn do Trường Hoàng Đạo Thúy làm khóa trưởng và sau đó trở thành Thiếu trưởng Thiếu đoàn Mông Cổ, mang tên một vùng biển xinh đẹp tại quê nhà. Sau một thời gian bị gián đoạn vì đời sống trong quân ngũ, đến năm 1956, được giải ngũ, mới có thì giờ tiếp tục sinh hoạt với Đạo Thừa Thiên.*

*Thoạt tiên chưa ai biết vị Trường Bắc Kỳ, người hơi gầy, nước da ngăm đen có tên rừng Ông Lắm Mật là ai cả. Nhờ Trường Cò Yêu Đòi mời vào trông nom Thiếu đoàn Trần Quốc Toàn, rồi chẳng bao lâu thấy đơn vị này trở nên xuất sắc, mới nhận chân được tài năng đức độ của vị Trường này.*

*Vốn là một nhà mô phạm, tánh tình điềm đạm, nói năng hòa nhã, có nhiều sáng kiến, lại thấm nhuần nguyên lý Hướng Đạo và thông suốt phương pháp cầm đoàn, nên được toàn thể anh em huynh trưởng quý mến, bầu làm ủy viên ngành Thiếu đạo Thừa Thiên.*

*Trong 7 năm hoạt động HĐ tại Huế (1956-1963) Trường Ông đã đem hết tài năng kinh nghiệm của mình truyền đạt cho lớp Trường đàn em, Xưởng Thiếu hợp, lúc nào cũng đông vui như hội với bài hát tiếng reo. Khi quyết định việc gì thì trên nói dưới nghe, nhất hô bá ứng. Những buổi hội học về sách căn bản HĐ, hội luận về nghệ thuật cầm đoàn, và những buổi ôn luyện hay học tập kỹ năng HĐ v.v. đã hấp dẫn được các Thiếu*

trưởng và giúp họ thăng tiến trong nghề Trưởng.

-Năm 1958, Trưởng Ong tham dự Trại Tùng Nguyên và được Trại trưởng Cung Giũ Nguyên trao Bằng Rừng ngành Thiếu cùng với các Trưởng Dương Vân, Mai Liệu, Nguyễn Xuân Long.

-Năm 1959 được Hội HĐVN đề cử làm Thiếu trưởng Thiếu đoàn Việt Nam tham dự Trại Họp Bạn Thế giới lần thứ 10 tại đồi Makiling Phi Luật Tân.

-Năm 1961, được đề cử đảm nhiệm Ủy viên ngành Thiếu Bộ Tổng Ủy Viên.

-Năm 1962 được mời làm khóa trưởng khóa HL Bằng Rừng ngành Thiếu trại trưởng Tùng Nguyên Dalat.

-Năm 1966 được Trại Trưởng Gilwell phong nhận DCC Ngành Thiếu

-Năm 1967 được Hội đồng DCC bầu làm Trại Trưởng Việt Nam và Hội HĐ cử sang Thái Lan quan sát khóa Huấn luyện International Training the Team Course và hội đàm với Trại trưởng John Thurman để nắm vững các nguyên tắc trông nom ngành Huấn luyện.

Muốn tránh việc gửi Trưởng ra ngoại quốc thụ huấn tốn kém ngân quỹ hội, năm 1970 Trưởng tổ chức Hội Nghị Trưởng Huấn luyện lần thứ 2 tại Thủ Đức và mở khóa huấn luyện 1st National Training Course để đào tạo Trưởng huấn luyện cho hội nhà. Đến năm 1973, trong cuộc bầu cử Trại trưởng, nhường chức vụ này lại cho Trưởng Mai Liệu.

Nói tóm lại trong 6 năm trông nom ngành huấn luyện, Trưởng đã đào tạo không biết bao nhiêu huynh trưởng xứng đáng cho phong trào.

Kính thưa hương hồn Trưởng Ong Lắm mật. Dưới mắt chúng em, Trưởng là một bậc đàn anh chân chính, một vị thầy lý tưởng, một cấp lãnh đạo kiệt xuất của phong trào. Nhất là việc nêu gương sáng bản thân, thực hành Lời hứa và Luật Hướng Đạo trong cuộc sống hằng ngày, để đàn em noi theo chứ không cần phải dạy bảo. Lúc nào cũng lấy trung dung để đối xử với mọi người và hóa giải mọi đối tượng chung quanh mình nếu có.

Trong cuộc sống hằng ngày, Trưởng là một người bình dị, không ham chuộng hư danh, thành thật, chung thủy với bạn bè, yêu thương và rộng rãi với đàn em.

Về phương diện giúp ích, Trưởng là một lương y giàu lòng nhân ái, đã tận tụy suốt đời trong việc nghiên cứu và thực hành y thuật để cứu chữa miễn phí cho tất cả bệnh nhân.

Về phương diện gia đình, trong Hướng Đạo, bất cứ một Trưởng nào thành công, cũng đều phải có sự giúp đỡ của người vợ. nên mặc dù bận rộn với công việc tại học đường và hành y độ thể, nhưng nhờ có được một vị hiền thê đầy đủ công dung ngôn hạnh, biết hy sinh cho sự nghiệp của chồng và xếp đặt công việc gia đình dạy dỗ con cái, nên trong nhà lúc nào cũng êm ấm thuận hòa.

Cách đây mấy hôm, khi đến nhà vấn an Trưởng, em thấy sắc diện của Trưởng vẫn tốt. Lúc Trưởng mời uống nước, em thấy đôi mắt vẫn còn tinh anh, nụ cười vẫn đôn hậu, nên rất yên tâm lúc ra về, thế mà hôm nay Trưởng đã ra người thiên cổ. Từ nay hai miền xa cách, kẻ ở dương trần, người nơi âm cảnh, Anh em chúng ta không còn gặp nhau để hàn huyên tâm sự nữa.

Tục ngữ có câu: "Có phúc có phần." Cuộc đời hạnh phúc của Trưởng đã dần trải suốt gần một thế kỷ. Và Trưởng đã lia rừng một cách bình an, nhẹ nhàng như gió thoảng, như lá vàng rơi, như trái cây chín muồi rụng, không bệnh tật không ốm đau, thanh thản đi vào giấc ngủ ngàn thu, êm đềm và thoải mái.

Em còn nhớ, có một lần đến thăm, gặp lúc Trưởng đang chăm cứu cho một bệnh nhân bán thân bất toại. Khi xong, ngồi uống nước, Trưởng đã bảo em rằng: "Đáng ra tôi bỏ từ lâu, nhưng vì nhớ đến lời B-P nhắn nhủ: "Hãy để lại cho thế giới này một chút gì tốt đẹp hơn so với lúc bạn mới chào đời," cho nên đến tuổi này, tôi vẫn còn hành nghề chăm cứu."

Kính thưa hương linh Trưởng Ong Lắm Mật,

Trưởng mới nói đoạn đầu. Em xin phép được nhắc tiếp đoạn sau: "... và đến lúc bạn từ già cõi đời, bạn có thể hoan hỉ nhắm mắt, với nhận biết rằng, bất cứ giá nào, bạn đã không phí lãng thì giờ, trái lại đã cố gắng hết sức. Như vậy, hãy sắp sẵn để sống hạnh phúc và chết an vui..." Và Trưởng đã sắp sẵn để sống hạnh phúc và thanh thản ra đi, đúng như lời B-P từng nhắn nhủ.

Cầu xin Chư Phật gia hộ cho Hương linh Trưởng sớm được tiêu diêu về miền CỰC LẠC.

Tiếp theo, Trưởng Lê Anh Dũng lên đọc điều văn phân ưu của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam trong đó có đoạn

"Gió bão muôn trùng không hề gãy cánh, Mưa phủ quê hương chẳng ngại trơ cành.

Trung thành -hiền đức - hăng hái - siêng năng,

Gần trăm tuổi xứng danh Ong Lắm Mật!

Quân bất kiến Hoàng Hà chi Thủy

Thiên thượng lai bôn lưu đảo hải bất phục hồi!

Dù lấm mật, tận tụy phục vụ nhân quần.

Tuổi đã cao - sức yếu - lực bất tòng tâm.

Theo bển giác Người trở về cát bụi

Cà dân Rừng tiếc thương Ong Lắm Mật!

Thôi thì!

Trước Hương Linh Trưởng Đã mất,

Xin thấp nén hương lòng vĩnh biệt từ đây!

Đại Diện HDS Việt Nam toàn thế giới có mặt đủ đây,

Cầu nguyện Trưởng Ong Lắm Mật Lê Mộng Ngộ

Sớm thông dong nơi miền Cực Lạc!"

Tiếp theo phân đáp từ của tang gia, toàn thể cùng hát bài "Tiễn Biệt" và lần lượt đốt nhang trước di ảnh chào tiễn biệt.

**Sóc Lanh lợi LÊ ANH DŨNG**

# Nhớ Trường Nguyễn Xuân Long

Nhận tin từ quê nhà, trường Nguyễn Xuân Long đã vĩnh biệt anh chị em chúng ta, cuối năm 2001. Tôi cảm thấy như mất mát một người thân trong gia đình. Trường Long hơn tôi gần 20 tuổi, nhưng thân thiết, gần gũi. Nhớ Trường, ký ức tôi gọi ngay đến trường Long với những kỷ niệm về sinh hoạt huấn luyện Trường HĐ. Từ ngày gặp trường Long, tôi nhận thấy Trường chỉ lo việc huấn luyện.

Năm 1956, Trường Long làm việc ở trường Nông Lâm Súc, Blao. Trường dành nhiều công sức xây dựng trại trường Hồi Nguyên. Trong thời chiến tranh, các khóa Huấn luyện cấp Bạch Mã gián đoạn. Trại trường Hồi Nguyên thành lập, nhiều trường xa gần về theo các khóa Bạch Mã. Đền Bảo Lộc theo khóa Bạch Mã Thiếu, 1956, chúng tôi được Trường hướng dẫn qua ấp Tam Hà, vào đất trại trường Hồi Nguyên. Trường Long ở trại Tráng, ngay bên thác Bạc, chúng tôi ở trại Thiếu bên bờ suối dẫn đến thác Bạc. Ngày ngày gặp Trường đi qua đi lại. Trường khoẻ mạnh, vui vẻ. Khi cần mới nói, mà nói mạch lạc. Vì có nhiều kinh nghiệm tại rừng Hồi Nguyên, Trường ân cần dặn dò chúng tôi những khó khăn trên đất trại. Lưu ý chúng tôi những kinh nghiệm giao tế với người thượng trong khi thám du vùng Đăng-Lú, Sum-ba-rach. Rồi chuyện cây trà trên đồi Blao, chuyện ướp trà trong đồn điền. Trong khóa Tráng này, phân đông các trường thâm niên, nhiều kinh nghiệm Hướng đạo, đã nhận trách vụ nặng nề trong phong trào. Vì chiến tranh, Trại trường Bạch Mã (Huế) đóng cửa lâu, đến 1956 các trường mới về trại huấn luyện được. Đông lắm, toàn các trường kỳ cựu: Phan Kim Phụng, Vũ Thanh Thông, Nguyễn Xuân Long, Hồ Văn Đệ, Nghiêm Văn Thạch, Lê Phi... Còn Khóa Thiếu chúng tôi, thường là trường đang ở đơn vị. Nên các trường khóa BM Tráng như là các bảo huynh của chúng tôi. Cùng Khóa BM Thiếu này có Nguyễn Mạnh Hùng, Lê Gia Mô, Châu Tâm Huân, Nguyễn Thành Nhơn, Nguyễn Tấn Định, Âu Nhật Chương... Còn nhiều trường, lâu ngày không còn nhớ rõ tên. Trong trò chơi lớn, trại sinh khóa Thiếu mới ném mùi thử thách chuyên môn HĐ của mấy ông “Thần giữ trạm” Nguyễn Xuân Long, Nghiêm Văn Thạch, Vũ Thanh Thông. Vất vả lắm, chúng tôi mới lấy được kho vàng dưới đáy thác Vàng. Miên man với kỷ niệm Hồi Nguyên Blao, tôi không quên nhắc đến trường Long thui cả con nai bên bờ suối. Nhân dịp Hội Đồng Trung Ương đến thăm trại,

trường Mai Liệu săn được một con nai trong rừng Bảo Lộc. Tr. Long đem thui nai, ngay chân cầu Ngũ Khê, giữa sân cờ và nhà bếp. Trại sinh được một bữa thịt nai nướng ngon lành.

Năm 1957, trại trường Hồi Nguyên đóng cửa, dời về trại Tùng Nguyên Dalat. Sau khi trúng cách Bằng Rừng Thiếu năm 1958, với Tr. Đoàn Văn Lụy, Tôn Thất Sam, Ngô Đình Bảo, Nguyễn Văn Võ, chúng tôi được theo trường Thông, trường Long tập sự huấn luyện trong khoá Thiếu. Một kỷ niệm vui với trường Long trong Khoá Bằng Rừng Thiếu năm 1961: Trại sinh có các trường Lm. Đinh Quang Điện (Tổng Tuyên Úy VP/HĐCG), Phạm Quang Lộc, Trần Trung Phúc, Nguyễn Quý Thục, Phạm Quang Chánh... Hôm đó trường Long là Trường Trục. Giờ thể dục buổi sáng tại bờ hồ Than Thở, ngay trước cổng trại trường. Trời Đà Lạt rét căm căm, sương mù mờ phủ trên mặt hồ. Trại sinh khoẻ mặc quần cụt, áo ngắn, mà Cha Điện thì mặc áo chùng thâm, quần dài trắng. Trường Long tổ chức trại sinh thi đua lội qua hồ. Tất cả đều tham dự, không ai được miễn trừ. Trường giao tôi tù-và thổi hiệu lệnh: một tiếng bắt đầu, hai tiếng ngưng chơi. Nhưng ri tai tôi, dặn dò cẩn thận như vậy, như vậy... Tù và thổi hiệu bắt đầu, mọi người ào xuống hồ. Giây phút đầu còn hăng, nước mới tới bắp chân, còn lội tới. Nước lạnh, trời rét, đã có người đứng rụt lại. Cha Điện vén quần quá đầu gối, cũng bắt đầu bước chậm lại. Mấy trường trẻ, khoẻ nên đã nhào xuống nước bơi. Cha Điện dò dò bước tới. Áo chùng thâm vén đến ngực, quần trắng vén ngang đùi. Cha càng bước, càng sâu xuống nước. Chỉ còn một chút nữa thì nước lên ướt quần. Trường Long nháy mắt, tôi thổi lệnh ngưng chơi. Cha Điện thở phào! Không biết bây giờ cha Điện còn nhớ kỷ niệm này không! Nhớ chuyện này, tôi không quên trường Long: Anh ít nói nhưng vui ngầm.

Anh tiếp tục ngược xuôi miền Lục Tỉnh tổ chức các khóa huấn luyện trường tại Miền IV. Khi Cù Lao Giêng, khi Mỹ Tho, bên cạnh có cha Thông, cha Tịnh và “cậu ấm” Nguyễn Xuân Hoàng Quân. Mùa hè Trường lại về Tùng Nguyên. Sau biến cố 30-4-75, Anh về xứ Bùi Chu, Biên Hòa. Tôi thường cùng trường Lược, trường Ngoạn lên nhà Anh ở lại mấy ngày. Anh sống âm thầm, như đang dự tính một kế hoạch lâu dài.

Khi tôi từ già Anh đi vượt biên. Anh nói: Chú còn trẻ, cứ đi đi. Anh ở lại xem chúng nó rầy ra sao!

Cám ơn Phạm Đình Thụy, Vũ Mạnh Hùng cho tôi tập video Tang Lễ Trưởng Long. Tôi được nhìn hình bóng Anh lần cuối qua video. Và tôi cũng cảm nhận tình huynh đệ HĐ thấm thiết trong hoàn cảnh khó khăn, xã hội đảo điên tại quê nhà. Trong lúc chánh quyền VN ngăn cấm sinh hoạt HĐ mà hằng trăm anh chị em bên nhà đều mặc đồng phục chỉnh tề đến tiễn đưa Trưởng Long. Không sợ hậu quả bất lợi, bắt bớ hạch hỏi. Từng phái đoàn HĐ xa gần đã trân trọng đến đặt vòng hoa, thắp hương, ca lời vĩnh biệt trong tang lễ. Các Phái đoàn HĐ từ miền Trung vào, từ cao nguyên xuống, từ đồng bằng lên, tay nắm tay bên linh cữu Trưởng Long. Anh chị em HĐ xa gần đến chào Anh lần cuối. Có nhiều người trẻ gọi Trưởng Long là Bố, xưng con, đã nức nở trong lời ca vĩnh biệt. Anh chị em đốt lửa ngòi quây quần, kể lại kỷ niệm với Trưởng Long, ca tụng đức tính của Anh, chia sẻ với nhau nỗi buồn mất Anh.

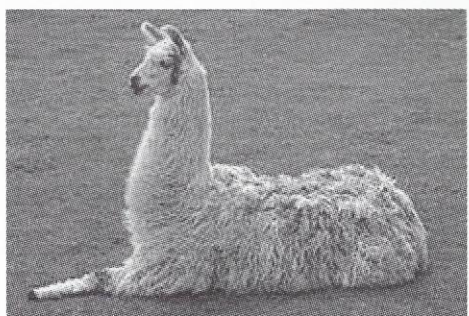
Tang lễ cử hành uy nghi suốt 3 ngày đêm, từ Khánh Hội đến Biên Hòa. Lm. Nguyễn Thới Hòa, Lm. Đinh Quang Điện dâng Thánh lễ, với các trưởng Trần Văn Lược, Lê Gia Mô, Tôn Thất Sam, Trần Trung Phúc, Trần Văn Hợp... và anh chị em cùng cầu nguyện. Chỉ có tình HĐ, mới có tang lễ chân thành như vậy.

Trọn đời Anh tận tụy phục vụ phong trào. Anh khiêm nhường, dấn dãi. Nhưng Anh kiên tâm đào tạo những trưởng trẻ cho phong trào. Anh nằm xuống, anh chị em xa gần thương tiếc, tưởng niệm Anh.

### Beo Hôi Nguyên TRẦN TRUNG HỢP



Llama bắt gặp tại miền bắc California



Llama trong Wikipedia

## Thông báo của báo Liên Lạc

V/v Đặt mua tem HĐVN năm 1959

Liên Lạc vừa nhận được thư của trưởng Nguyễn Chí Hiếu từ Texas kèm theo 10 bộ tem thời VNCH với đề tài Hương Đạo. Mỗi bộ có 4 con tem khác màu khác giá mặt. Trưởng Hiếu tặng 10 bộ tem thư này cho LIÊN LẠC để gây quỹ.

Nếu quý trưởng muốn sưu tập bộ tem này, xin gửi thư kèm theo chi phiếu \$20 (hoặc... yểm trợ thêm) cho mỗi bộ và gửi về địa chỉ LIÊN LẠC.

**Báo Liên Lạc**  
71 Goldenrain Drive  
San Jose, CA 95111



Quý trưởng sẽ nhận được tem trong vòng một tuần lễ. Vì chỉ có 10 bộ, xin quý trưởng đặt mua ngay, và LIÊN LẠC sẽ gửi tem cho 10 người gửi chi phiếu sớm nhất căn cứ trên dấu Bưu Điện. Tất cả chi phiếu nhận được sau khi đã bán hết 10 bộ, sẽ được gửi trả lại người gửi.

Xin xem bộ tem HĐVN 1959 in màu trên trang bìa sau LIÊN LẠC số này.

Xin cảm ơn trưởng Hiếu đã có sáng kiến gây quỹ cho Liên Lạc.

### Chuyện con Llama *Ngựa Siêng Năng*

Trong một cuộc thám du của Hương Đạo Trưởng Niên Bắc California trong vùng đồi núi thuộc tỉnh Placerville, cách San Jose 3 giờ lái xe về phía đông của Sacramento, chúng tôi bắt gặp một con vật có dáng dấp của một con lạc đà nhỏ mà tôi chưa bao giờ được thấy. Tôi hỏi anh bạn thân Đặng Xuân Hoàng là người địa phương có nhà ở vùng này, và anh cho biết đó là con Llama, nó rất khôn và thường hay bèn mảng trong khu đồi của anh để kiếm ăn, nó rất thích ăn hoa quả mà chị Hoàng trồng như hoa lan, hồng dòn và các búp non của các cây ăn trái. Tôi tò mò muốn biết thêm, nên tra cứu Wikipedia và thấy hình con Llama, nhưng so sánh với hình tôi chụp thì rất khác nhau, con Llama vùng này có lông màu vàng. Theo hình của Wikipedia thì màu trắng, và được mô tả là một loại lạc đà nhỏ, cân nặng từ 280 tới 450 lbs, người ta nuôi để ăn thịt và chớ đồ. Mới đây tôi trở lại nhà anh Hoàng và thấy nó đã bị anh nhốt trong khu vườn anh mới làm hàng rào. Con Llama đã trở thành con vật nuôi trong nhà anh Hoàng, được anh chị Hoàng săn sóc và đối lại nó rất mến chủ.



## NHỮNG ĐIỀU CẦN VÀ NÊN LÀM

*Ghi chú: Theo lời kêu gọi của quý Trường muốn thực hiện một tập Kỷ Yếu nhân dịp 80 năm HĐVN của khoảng 2 năm trước đây và một trong hai chủ đề mà quý Trường gợi ý là “Những điều cần và nên làm của HĐVN tại hải ngoại.” Gà tôi luôn bị chủ đề trên ám ảnh và dù tự biết mình không đủ tư cách “(múa mô) lạm bàn, nhất là sự hiểu biết lại thật giới hạn,” nhưng vẫn không thể không nghĩ đến cho nên những suy tư “lắm cảm” tiếp theo đây cũng chỉ là giải tỏa sự ám ảnh nêu trên. Không biết có chia sẻ chỉ được cùng anh chị em?!*

### LẮM CẢM THỨ NHẤT: TIẾNG VIỆT!

Hình ảnh các đêm văn nghệ ở trại Thăng Tiến (TT) 9 mà Gà lôi tôi thích thú nhất, đó là các em nói tiếng Việt! Những ACE đã tham dự trại, hay đã xem qua DVD mà Ban Tổ chức TT9 phát hành, hy vọng sẽ đồng ý về điểm này. Thật khó lòng quên các Ấu - Thiếu trong vở kịch nhắc nhau đừng quên nguồn gốc, hãy nói, tập nói (và viết) tiếng Việt! Các em đã hát, đã hò, khiến người nghe thật cảm xúc. Còn nữa, những lời dẫn giải với sự diễn tả khi thì cao giọng, lúc nhẹ nhàng lưu loát của em nữ xướng ngôn trong lứa tuổi Thanh, Tráng làm chúng ta tin tưởng rằng, tiếng Việt không dễ nhanh chóng mai một như có người lo ngại!

Trường Đỗ hữu Phước, Nai chính chắn, nguyên Chi Nhánh Trường CN-Đức, đã di dân sang Mỹ đoàn tụ cùng (đại) gia đình, hiện ở Cali., trong một dịp về Đức thăm, đã kể lại một chuyện mà Gà tôi không quên, dù chuyện kể cũng đã hơn mười mấy năm rồi. Đại ý câu chuyện là một Phụ huynh đã nói, nếu họ muốn con họ nói tiếng Mỹ thì đã không cho con đi sinh hoạt với HĐVN. Họ hy vọng nhờ sinh hoạt với HĐVN mà con họ không quên tiếng Việt!

Cho đến hôm nay tôi vẫn không quên lời Nai thuật lại và thật khâm phục vị phụ huynh.

Tự nhận mình là một đơn vị nằm trong tổ chức HĐTƯ-HĐVN mà không nói được tiếng Việt chẳng phải là “khó coi” lắm hay sao? Nếu lý do các em không hiểu tiếng Việt thì bước đầu thành lập đơn vị, cố gắng trong sinh hoạt có thể dùng 20% tiếng Việt và 80% tiếng bản xứ. Dần dần theo thời gian (thâm niên), tiếng Việt tăng dần đến 75 – 80% và tiếng bản xứ khoảng 20% v.. v.. như vậy “dễ coi” hơn chẳng? Không ai bắt buộc chúng ta, vì vậy nếu “không thích

hay không muốn (bất cứ vì lý do nào) nói tiếng Việt” thì chắc là suy xét lại vấn đề nên hay không (hoặc chưa vội) gia nhập vào HĐTƯ-HĐVN ! Các đơn vị trong cùng tổ chức này vốn không riêng một quốc gia nào cho nên chỉ “nhờ vào tiếng Việt” mà hiểu được nhau. Vả chẳng đó cũng là mục đích, tôn chỉ đề ra ở hội nghị Costa Mesa 1983. Chính bản thân Trường phải “tự nhắc nhở, khắc khe với mình” trong khi hướng dẫn các em. Trường không làm gương thì không thể trách các em được! Dĩ nhiên những đơn vị tự coi mình là đơn vị bản xứ gốc Việt, không trực thuộc HĐTƯ-HĐVN, thì không nên bàn đến!

Chúng ta thường ca ngợi người Do Thái cả ngàn năm phải sống rải rác khắp nơi, vậy mà ngôn ngữ và chữ viết của họ vẫn không mai một. Còn chúng ta, phải chăng “không yêu, không cảm thấm tiếng Mẹ” chút nào so với người Do Thái?

Khi tất cả các HDS chúng ta sẽ “không phải nhờ đến” ngôn ngữ xứ người mới hiểu nhau và như vậy cũng sẽ không làm phụ huynh thất vọng khi đưa con em đến với Đơn vị HĐVN dù trên phương diện hành chánh Đơn vị chúng ta lệ thuộc HĐ Bản xứ, được như vậy mới “xứng danh là HĐVN!”

### LẮM CẢM THỨ HAI: ÁY NÁY - MẶC CẢM?

Hội Hướng Đạo Việt Nam (HĐVN), Nam và Nữ, cho đến cuối Tháng Tư 1975 đã bị “bức tử!” Trong những giai đoạn khó khăn xa xưa, HĐVN cũng đã từng ngưng hoạt động, nhưng là tự ý tạm ngưng.

Những Trường, những HĐ Sinh đã cùng nhau gắn bó với PT, gắn bó với Đơn vị, với Đạo, với Châu thay nhau cố gắng phục hoạt PT tùy theo hoàn cảnh. Ai cũng luôn nghĩ mình là “hậu duệ” của HĐVN!

Trong nước, vì bị “bức tử, khai trừ” cho nên những Anh Chị Em (ACE) nặng lòng với PT đã luôn tìm cơ hội, sau những năm đầu đàng đàng sát khí, liên lạc, hú gọi nhau “giữ (và chuyển) lửa”. Cùng khích động lẫn nhau và (thật) can đảm tìm lại “hình ảnh xưa” qua “sinh hoạt chui” với nhiều rủi ít may, có phải vì không ngoài mục đích: chúng ta không thể tiếp tay “bức tử PT?”

Cao cả thay, khâm phục thay trước chân tình trong sáng và ý chí kiên cường của ACE&. Được biết, từ những năm cuối thế kỷ 20 đến nay, ACE đã không phải “lén lút sinh hoạt chui” mặc dù vẫn chưa chính thức được sinh hoạt hợp lệ. Trong khoảng thời gian này, “người (HDS) xưa” cũng đã già hay gần già! May thay

ACE trẻ tự nguyện đứng vào hàng ngũ, gánh vác trọng trách nuôi dưỡng ngọn lửa, không để bị thổi tắt.

Sách, báo và các trang Web liên quan đến HĐ cũng lần lượt xuất hiện dưới hình thức “lưu hành nội bộ,” vừa “ôn chuyện ngày qua vừa giới thiệu ngày nay!”

Đa phần sách báo nói đến hay trích đăng lại văn thư ông Hồ gửi ngày 31.5.1946 “vui lòng nhận làm Danh Dự Chủ Tịch” của Hội HĐVN lúc bấy giờ, như “một lá bùa hộ mạng hay là giả đại qua ải” để đạt được điều mong muốn?

Bởi từ khoảng cuối 1954 đến hết 1975 và sau đó, miền Bắc không thấy bóng dáng một HDS nào cả! Rồi từ... tháng Tư đến 1975, tài sản Hội HĐVN (trong Nam) bị tịch thu, Trường và HDS Nam Nữ toi tả tàn nát bốn phương, có người bị dọa đưa cải tạo!

Ôi! Ông “Danh Dự Chủ Tịch Hội HĐVN” ở đâu và giúp gì cho HĐ hay đã.”giết HĐ” từ lâu?

Nơi hải ngoại, sau những cố gắng, hy sinh của nhiều Trường và ACE trong các điều kiện cũng không dễ, cuối cùng tất cả đã thật vui mừng, cùng đứng chung với nhau dưới “mái nhà Hội Đồng Trung Ương - HĐVN” trên tinh thần tự nguyện.

ACE từ Âu, Mỹ, Úc châu đã nắm tay nhau “Nâng cao lá cờ HĐ oai hùng,” tuy thực tế các đơn vị là đơn vị của HĐ bản địa nhưng trong ACE mấy ai nghĩ như vậy, vẫn nghĩ mình là “hậu duệ” của HĐVN. HĐVN không thể bị “bức tử, vĩnh viễn không thể!”

Không ai có thể phủ nhận rằng, những cố gắng giữ gìn cũng như đốt sáng lại ngọn lửa PT-HĐVN khởi đầu đều do ACE đã sinh hoạt trực tiếp với Hội HĐVN (Nam và Nữ) trước tháng Tư 1975 từng bước làm nên. Những ACE này dù trong nước hay hải ngoại cũng đã một thời gắn bó, thân thiết với nhiều kỷ niệm từng cộng hưởng. Tấm chân tình trong sáng của cái thuở “xa xưa đó” đã là chất keo “dán chặt ACE lại,” cho nên mỗi khi có cơ hội là tìm đến bên nhau để cùng hâm nóng, ôn “chuyện hồi năm,” chuyện không dễ gì xóa bỏ, những chuyện đã xảy ra trước tháng Tư 1975!

Những ACE bạn trẻ sinh hoạt với PT-HĐVN sau tháng Tư đến, trong nước và hải ngoại, đã không có chuyện dễ mà “cùng nhau hâm nóng,” hai bên không có liên hệ gì với nhau ngoại trừ cùng chung “hai Ông Tổ:” Ông Tổ Hùng Vương và Ông Tổ B.P.

Thực tế, trong nước cho đến hôm nay, Ông Tổ B.P. cũng chỉ là “Ông Tổ chưa được chính thức thừa nhận!”

Theo thời gian, rồi đây công việc của PT-HĐVN sẽ do ACE bạn trẻ cáng đáng, sau khi các Trường lão yên nghỉ. ACE trong nước và hải ngoại có thể gặp gỡ, tiếp xúc, sinh hoạt chung giống như tiếp xúc, gặp gỡ giữa các đơn vị HĐ của các nước bạn. Hai bên, hải

ngoại và trong nước, không cùng chung một tổ chức, càng không cùng chung một Hội! (Chúng ta thừa biết, mình không bao giờ có Hội riêng mà chỉ có HDTU-HĐVN). Với truyền thống HĐVN, nếu có người “mượn đến mấy chữ này” để cho rằng, trong ngoài cùng nguồn gốc, nhất là đánh động tình HĐ anh chị em nhằm kết luận (õm ờ) chúng ta, hải ngoại, chẳng những không nên tách rời mà còn hết lòng hỗ trợ cho Hội HĐ bên nhà mà chúng ta là một thành phần (như tay chân) thì e rằng điều này không đúng!

Chúng ta không hề và không thể có một “bồn phận, trọng trách” nào trong việc “phục hưng HĐ bên nhà!” Không nên “tự đề cao mình một cách ảo tưởng.” Đây là việc của chính ACE trong nước. Huống chi Hội HĐVN bây giờ nếu được chính thức hợp pháp cũng không phải là Hội HĐVN trước 1975!

Hãy thử so sánh biểu tượng Lá Cờ của đôi bên, rồi hình thể địa dư nước VN: một bên, chúng ta, hát lớn “tử Nam Quan Cà Mau,” những “thác Bản Giốc, Ải Nam Quan, Hoàng Sa, Trường Sa...” là của VN không một chút e dè. Ngược lại trong nước, đụng đến những điều trên là trọng tội, là đụng đến “bí mật quốc gia(?)” chưa kể đơn vị chúng ta trực thuộc HĐ bản địa.

Chuyện “nội bộ của HĐ bên nhà” vẫn luôn luôn không là chuyện chúng ta “bàn thảo, không nên bàn thảo!”

Do vậy, ACE Trường trẻ không có chi phải “áy náy hay mặc cảm (?)” khi nghe nhắc đến, thậm chí bị hỏi đến, chuyện HĐVN trước kia, càng không có “bồn phận tổ chức đón tiếp, mời mọc Trường lớn (?) từ trong nước đi ra ...”

Đó là chuyện cá nhân, chuyện riêng tư của một số Trường già hải ngoại!

Trách nhiệm của ACE hiện tại là hãy cố gắng (hết sức) gìn giữ, phát triển HDTU-HĐVN. Đó là bồn phận, là thử thách đối với ACE mà PT giao phó.

### LẦM CẢM THỨ BA: MỞ MẮT – VỆNH TAI!

Các Đơn vị của chúng ta từ Cộng đồng Người Việt tị nạn mà ra, HDTU-HĐVN do tị nạn mà có. Chối bỏ điều này là quay lưng, đốt sạch chính mình. Không phải nhớ để “(mù quáng) ôm hận” mà là “trọng danh dự!” Vì thế chúng ta không thể viện bất cứ lý do nào để “nhắm mắt, bịt tai” những gì liên quan đến cộng đồng mà trong khả năng và điều kiện cho phép đóng góp. Có vậy mới thực sự “Lên đường, Giúp ích” đúng nghĩa, và bản thân không bị “mất bóng!”

Gà lồi TÔ VĂN PHƯỚC

## NHỮNG MẪU CHUYỆN NHỎ TRONG CÂU CHUYỆN DƯỚI CỜ

Những năm gần đây Làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đồn thường xuyên sinh hoạt với Liên Đoàn Hồng Bàng Virginia. Đa số Trường của LD Hồng Bàng là dân Làng BH, thêm vào đó Ban Hương Sự Làng cũng là Trường của Liên Đoàn Hồng Bàng. Sự kết hợp sinh hoạt này làm hoạt động của làng thêm phong phú.

Một năm có bốn mùa. Mỗi mùa có một kỳ trại: Trại mùa Xuân, mùa Hè, mùa Thu và mùa Đông. Trại của Liên Đoàn Hồng Bàng có sự tham gia của phụ huynh, thân hữu, dân làng. Trại rất đông trại sinh, đủ mọi lứa tuổi, mọi trình độ...

Sau buổi chào cờ khai mạc trại là câu chuyện dưới cờ. Tôi và một số trường lớn tuổi, thâm niên hướng đạo được trại trưởng giao cho công việc câu chuyện dưới cờ.

Làm thế nào để câu chuyện dưới cờ hấp dẫn các em, hữu dụng đối với các trường, giúp thân hữu và phụ huynh hiểu được sự ích lợi của hướng đạo là công việc của Trường như chúng tôi. Thời gian cho câu chuyện có giới hạn. Câu chuyện phải ngắn gọn để người nghe hiểu ngay được ý và nội dung câu chuyện. Nói tiếng Việt là cái khó khăn anh em chúng tôi thường gặp phải vì các em không hiểu rành tiếng Việt để hiểu hết những gì anh em chúng tôi muốn truyền đạt đến các em. Mục đích các trường nói tiếng Việt để giữ truyền thống sinh hoạt Việt. Nói tiếng Việt để các em tập nghe cho quen. Các trường nói tiếng Mỹ các em hiểu ngay nhưng trại mà nói tiếng Mỹ thì đâu còn là trại của hướng đạo gốc Việt?!

Thường trong buổi họp khi hướng dẫn các em các trường nói tiếng Mỹ pha thêm tiếng Việt, đôi khi nói tiếng Việt và dịch lại bằng tiếng Mỹ. Trước tình hình này câu chuyện dưới cờ tôi cũng áp dụng nói tiếng Việt sau đó nhờ trường khác nói lại tiếng Mỹ cho các em hiểu.

Trở ngại ngôn ngữ như vậy câu chuyện dưới cờ tôi không thể nói cao xa, ý nghĩa thâm thúy được mà phải nói đơn giản, ngắn gọn để các em hiểu. Đôi khi phải dùng hình ảnh, hay động tác đóng kịch để các em hiểu thay cho lời nói. Đã nhiều lần trong câu chuyện dưới cờ tôi phải diễn tả thật đơn giản để có công dụng ngay.

Một lần trại mùa Hè tôi nói về châm ngôn hướng đạo. Châm ngôn của Sói là “Gắng Sức,” Thiểu “Sắp Sẵn,” Kha “Khai Phá,” và Tráng là “Giúp Ích.” Kha sinh và Tráng Sinh hiểu nhưng các em Sói và Thiểu thì sao?! Tôi đợi đến lúc các em chơi trò chơi tôi mới cắt nghĩa cho các em Sói thế nào là gắng sức trong trò chơi và các em Thiểu phải sắp sẵn mọi việc trước khi

bắt đầu cuộc chơi như thế nào. Các em hiểu ngay cho câu chuyện dưới cờ tôi đã nói vào buổi sáng.

Trại mùa Xuân tháng 3 năm 2012 tôi nói về điều luật lễ độ trong hướng đạo và cách chào hỏi nhau khi gặp mặt. Thay cho lời nói tôi nhờ trường và phụ huynh đóng kịch. Hai trường đơ tay chào theo kiểu hướng đạo khi gặp mặt nhau và nói “chào Trường.” Những câu nói chào Bác, chào Chú, chào cô khi Trường phụ huynh gặp mặt nhau... Trường và phụ huynh rất bằng lòng cho cách diễn tả câu chuyện dưới cờ này. Thường các em quên chào trường và phụ huynh khi gặp mặt trong sinh hoạt hay trong buổi cắm trại. Lễ độ tại trại là một hình thức giúp các em có thói quen lễ độ với khách của cha mẹ trong gia đình. Một tháng sau tôi có dịp gặp các em sói con trong một buổi sinh hoạt của Liên Đoàn. Các em trông thấy tôi các em đứng lại hô to chào thay vì chào trường. Sự thờ ơ của các em làm tôi cảm động. Tôi thấy ngay được kết quả của câu chuyện dưới cờ tôi muốn chuyên chở đến các em.

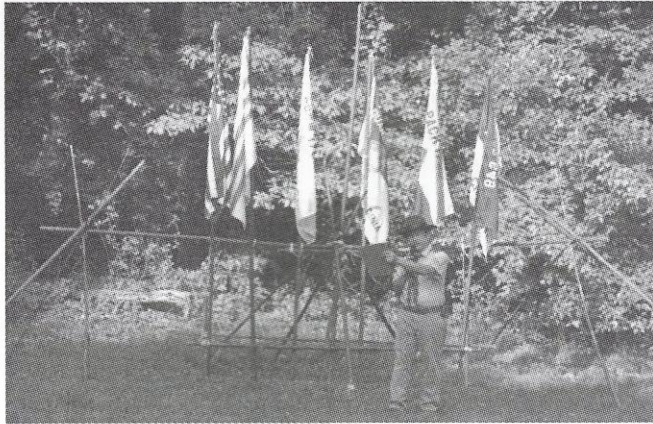
Trong kỳ trại mùa Hè tháng 7 năm 2012 tôi có dịp nói về giữ sạch sẽ trại. Tôi lấy hình ảnh Trại sạch thì mát (nhà sạch thì mát, bát sạch ngon cơm), giúp cho người cắm trại đến sau có nơi cắm trại gọn đẹp. Yêu cầu trại sinh giữ gìn trại gọn gàng, nhặt rác vương vãi trong khu vực trại... Khi tôi được anh Liên Đoàn Trường yêu cầu tôi đi chăm điểm sạch sẽ trại (mỗi gia đình là một khu riêng.) Thật khó cho tôi để chăm điểm khu trại nào là sạch sẽ nhất vì các trại sinh và phụ huynh đã dọn dẹp gọn gàng, không một miếng giấy hay vật dụng vương vãi trong khu vực. Sạch ở trại các em sẽ có thói quen sạch ở nhà. Cha mẹ các em chỉ mong con học được những bài học như vậy.

Có một điều tôi băn khoăn: trong sinh hoạt các Trường nói tiếng Việt pha tiếng Mỹ, đôi khi nói tiếng Mỹ nhiều hơn tiếng Việt, nếu nói bằng tiếng Việt phải nhờ trường hay phụ huynh dịch lại tiếng Mỹ. Cứ cái đà này trong tương lai câu chuyện dưới cờ sẽ nói tiếng Mỹ. Như vậy liệu có còn giữ được sinh hoạt truyền thống hướng đạo Việt hay không?! Hay những gì thuộc về truyền thống sẽ biến mất, sẽ không còn câu chuyện dưới cờ mà chỉ có những thông báo hướng dẫn sinh hoạt trại sau khi chào cờ khai mạc trại.

Dân làng Bách Hợp tuổi càng ngày càng cao. Có một số trường đã không thể đi cắm trại. Những gì thuộc về sinh hoạt truyền thống HĐVN giữ được hay không là trông vào các trường trẻ.

Khoá Truyền Thống Văn Hoá của Hội Đồng Trung Ương HĐVN mở mỗi năm. Đến bây giờ đã xong khoá 11. Muốn giữ được truyền thống văn hoá sinh hoạt hướng đạo Việt trên đất Mỹ các trường trẻ nên tham gia khoá học này. Có như vậy chúng ta mới giữ được những gì tốt đẹp theo truyền thống sinh hoạt Việt chúng

ta có. Câu chuyện dưới cờ sẽ không mất trong tương lai.



Trưởng Nhữ Văn Trí trong câu chuyện dưới cờ trại mùa Xuân của Liên Đoàn Hồng Bàng tháng 3 năm 2012 tại Burke Lake Park, Fairfax, Virginia, Hoa Kỳ.

Maryland, Hoa Kỳ Mùa Thu năm 2012  
**Công Bền Chí NHỮ VĂN TRÍ**

## “Bố, con” khi cùng sinh hoạt HĐ

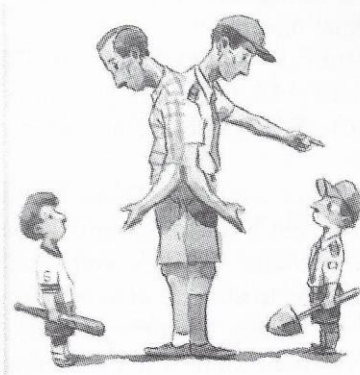
Đọc Scouting Jan-2013, một Assistant Scoutmaster có con trai là HDS năm thứ nhất trong khi sinh hoạt với đoàn, em thường hay chạy lại hỏi ý kiến ông bố. Trưởng này muốn biết làm cách nào để không trả lời con mà không tỏ thái độ từ chối trả lời câu hỏi của nó. Sau đây là một số ý kiến:

Trong số 15 trưởng trả lời, đa số các trưởng cho ý kiến là trong khi sinh hoạt không có bố con gì. Một trưởng ở Conn.: Trong đoàn của tôi buộc các em phải gọi trưởng bằng tên họ: ví dụ Mr Smith, Dr Jones, v.v. Tự nhiên em sẽ nhận thức đây không phải là “bố” mà là trưởng của em. Nhiều trưởng áp dụng hàng đội tự trị: Một trưởng ở N.J. “Bố không có ở đây, đi hỏi đội trưởng”; hoặc một trưởng ở N.C.: Nên thảo luận với con tại nhà về hàng đội tự trị, về nhiệm vụ của trưởng khi sinh hoạt.

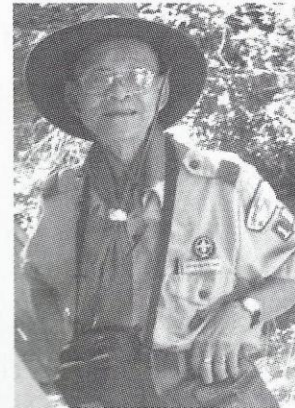
Theo văn hóa Việt nam vấn đề xưng hô còn phức tạp hơn với cách thức xưng hô bằng liên hệ gia đình như bố, con, chú, bác, cháu, anh em v.v. thay vì you, me.

Nêu vấn đề này trong mục Ý Kiến cho vui. nhưng mục đích chính là kêu gọi độc giả hưởng ứng góp ý kiến về mọi thắc mắc để cùng thảo luận trong các số báo tới.

Ngựa Siêng Năng



## Tin buồn



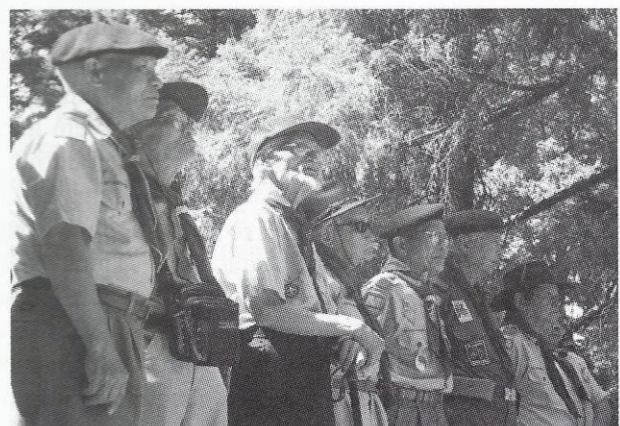
### Trưởng Vũ Văn Phấn

Được tin trưởng Vũ Văn Phấn vừa lìa rừng ngày 20-12-2012. Trưởng Phấn là một trong số các trưởng gia nhập phong trào Hướng Đạo Việt Nam đầu tiên tại Hà nội, và cũng là thành viên kỳ cựu nhất của Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Bắc California. Trưởng đã có mặt tại hầu hết các trại Cát Vàng và thường xuyên tham dự các kỳ họp mặt của Làng.

Anh chị em trưởng niên Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Bắc California xin thành kính chia buồn cùng tang quyến.



Tại trại Cát Vàng 2, trưởng đứng giữa sau ảnh BP



Tại CV3, trưởng đứng bên phải Tr Liệu tại buổi lễ chào cờ

## HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

Cứ nghe hai chữ Trưởng Niên thì hầu hết chúng ta liên tưởng ngay đến những vị Trưởng... già cả, tóc nhuộm hai màu và câu thơ an ủi hay nhại lại rất quen thuộc của người xưa:

Tam thập niên tiền... tứ thập niên.

Nhìn quý vị Trưởng Niên. Có khi được trân quý cho gọi tên là người anh cả, có khi thân tình thì gọi một tiếng Trưởng ngọt ngào, cũng lắm lúc hóm hỉnh thì gọi lên... anh Trưởng già của tụi em.

Kết luận Trưởng Niên chắc như ăn... bắp rang là những vị đã quá là già! Tròm tròm những năm mươi, sáu mươi, bảy mươi hay cứ... tăng dần lên.

Sở dĩ cứ dài dòng văn tự như thế vì đa số các Trưởng nữ trong mái gia đình Hướng Đạo có cả Oanh Oanh cũng ghét thậm tệ chữ già.

Ui! Người già ư? Tức là tóc nhiều muối hơn tiêu, đi đứng tới lui chậm oi là chậm, nói năng suy nghĩ thì phải vận óc vài lần... nhiều khi tìm ra câu trả lời thì thời gian tính đã đi qua xa lắc xa lơ.

Tuy vậy không phải ai trở nên già cũng như nhau.

Tôi muốn viết và kể trong trang báo này một vị Trưởng Niên mà hai chúng tôi đã có dịp quen biết lâu nay. Trưởng là người bản xứ có tên là Heinz Horser. Ông bà ta khi xưa hay ví von:

Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ...

Xem ra câu nói này rất đúng cho tôi...

Chuyện kể bắt đầu từ lâu lâu lắm. Từ khi chúng tôi đặt chân lên xứ Đức này, sau đó tìm cách liên lạc với Hướng Đạo bản địa để tái sinh hoạt nơi đây và cũng từ khi đó chúng tôi nhận đều đặn từng hai tháng một một tờ bản tin của Hướng Đạo Trưởng Niên vùng Munich và phụ cận.

Những năm đầu như đã kể lẽ trên đây, chúng tôi thực sự đa đoan với cuộc sống mới, bận rộn với sinh kế và các cháu nhỏ vì thế cho nên tờ bản tin nhận nhưng qua một thời gian dài chúng tôi chẳng hồi âm hay phụ góp chút ít tem thư gì cả. Tờ liên lạc ấy vẫn như một người bạn âm thầm đến thường xuyên với chúng tôi và chẳng hề có một câu nào nhắc nhở những người bạn Hướng Đạo Việt Nam kia ơi bạn có muốn tiếp tục nhận báo hay đóng góp gì không?

Cho đến một lần vào năm nào tôi cũng không còn nhớ, chỉ biết rằng Liên Đoàn Quang Trung chúng tôi đã tạm ngừng sinh hoạt vì các em bận rộn học hành cho mùa thi, các Trưởng cầm đoàn phải dời việc đi xa.

Anh Gà và tôi ghi tên lần đầu tiên tham dự ba ngày trại cuối tuần với quý Trưởng Niên bản xứ. Trong ba

ngày ấy luôn là tháng 10 nào là gặp nhau bầu lại anh Trưởng Niên nhiệm kỳ sang năm và những dự án cùng chương trình gây quỹ cho các Liên Đoàn đang còn sinh hoạt (cũng quên ghi thêm là chúng tôi đã trở thành hội viên của Hướng Đạo Trưởng Niên độ vài ba năm trước đây.)

Chúng tôi đi với niềm hy vọng là sẽ gặp lại các anh chị Hướng Đạo Trưởng năm xưa khi còn sinh hoạt nhưng đến nơi thì .. cảnh cũ còn đây nhưng người xưa đâu rồi?

Mang danh nghĩa đi trại nhưng mỗi năm quý vị Trưởng Niên đều lựa một là lâu đài, hai là nơi nghỉ mát, ba là danh lam thắng cảnh để dừng chân. Đêm thì ngủ giường nệm, ngày ăn uống thì có người phục vụ tận tình, nói nôm na ra là những vị Trưởng Niên như chúng tôi đi ba ngày là chỉ dưỡng sức mà thôi. Những vị Trưởng Niên khi chúng tôi gặp gỡ tuổi đã cao từ 55 trở đi, 60, 70 như anh Heinz Horser, còn có 80 đến 82 vẫn tươi cười đến dự. Xưa kia cùng đi sinh hoạt cùng đoàn, giờ về hưu họ vẫn sinh hoạt bên nhau với danh nghĩa Trưởng Niên, gặp nhau tay bắt mặt mừng nói cười vui vẻ trông thật thân tình. Hồi thăm người xưa thì mới biết anh Đạo Trưởng đã quy ẩn, còn chị Mariane trông coi vùng phía tây nơi chúng tôi sinh hoạt đã dọn đi xa, lớp mới thật trẻ, thật nhanh nhẹn...nhìn quanh xa lạ vô cùng.

Thình lình một bàn tay đập mạnh lên vai anh Gà:

-Chào bạn, bạn ở đường Wiesentfeller số 56 phải không?

Anh Gà tôi ngỡ ra chưa kịp trả lời thì giọng nói vui vẻ ấy tiếp tục:

-Tôi là Heinz Horser ở số 38 cùng đường với bạn đây, nhìn thấy hai bạn đi đi về về hoài con đường ấy không ngờ hôm nay gặp nhau và cùng một nhà.

Đông dài như thế các bạn đã hiểu vì sao tôi viết thêm câu:

Vô duyên đối diện bất tương phùng.

Từ đó chúng tôi đi sinh hoạt thường xuyên với HDTN vùng Munich và phụ cận và cứ tháng 4 rồi tháng 10 và tháng 12 đi ăn chung một lần cuối năm cũ mừng năm mới.

Heinz Horser, Anh vào Hướng Đạo từ khi là sói con, khi lớn cầm đoàn và khi về hưu anh quay về sinh hoạt với Trưởng Niên, anh chuyên và thích thú với những sưu tầm kỷ vật Hướng Đạo.

Vào dịp 100 năm Hướng Đạo thế giới, anh đã mời chúng tôi đến xem phòng triển lãm tem thư mà anh và

bạn bè đã bỏ công tìm kiếm cũng như liên lạc mượn những người cất giữ trong bốn năm dài (Oanh Oanh đã có bài viết nói về tem thư một lần.)

Phòng lưu trữ kỷ vật của Hướng Đạo nằm gần bên văn phòng Hướng Đạo của DPSG, cũng là nơi hàng tuần anh tình nguyện đến đó làm việc và mở cửa một ngày cho những ai muốn đến xem hay làm quen với phong trào Hướng Đạo.

Từ những bộ quần áo Hướng đạo xa xưa đến chiếc nón nỉ, cả rừng huy hiệu hay tem thư đến cả thùng thư, bị gậy khi vào tay anh đều được sửa chữa sơn phết đẹp để trở lại cũng như được anh cất giữ cẩn thận.

Có một điều thần phục hơn từ khi chúng tôi quen biết đến anh là những vận động gây quỹ với thật nhiều chương trình dự án lớn lao.

Diễn hình như dự án đào những giếng nước ở tận xứ Phi Châu xa xôi với kinh phí gần hai mươi ngàn Euro mà khi hoàn thành những Trưởng tham gia dự án đó đã trình bày lại cho tất cả được biết. Nhìn những tấm ảnh các em bé Phi Châu với hai bàn tay vốc nước mát lạnh từ những giếng nước vừa mới hoàn thành đưa vào miệng...người xem ai nấy cũng chạnh lòng. Không chỉ thế, những dự án gây quỹ còn dành cho những Trưởng trẻ đi dự những khóa huấn luyện, ủng hộ cho những Liên Đoàn đang sinh hoạt mà khi xưa anh đã từng ở đó.

Những Hướng Đạo Trưởng Niên, những Hướng Đạo trẻ ngày xưa giờ đã thành công thực sự ở ngoài đời. Họ là chủ hãng, kỹ sư, bác sĩ hay kinh doanh tư nhân. Ai nấy hết lòng hỗ trợ cho những công việc có ý nghĩa lớn lao này của phong trào Hướng Đạo.

Có lần tôi đã hỏi anh:

-Là một người Hướng Đạo với tôn chỉ luôn giúp ích, anh luôn luôn đi tìm việc và nhận việc khi nào cũng hăng hái không từ nan?

Anh cười gọi tên tôi nhiều lần cốt như là cho đúng khi phát âm:

-Min, à là Ming, không phải là Minh mới đúng phải không? Tôi thật là một người sung sướng khi gia nhập vào phong trào Hướng Đạo từ lúc bé thơ. Giờ đã già nhưng tôi rất hài lòng với tôn chỉ cũng như đường lối sinh hoạt Hướng Đạo. Đời sống hiện tại có quá sức là nhiều mới mẻ so với thời thơ ấu của tôi và trẻ em hiện nay không mấy ham thích Hướng Đạo và đời sống thiên nhiên, giờ bạn cũng thấy đó bên cạnh chúng nào là computer, handy và cả những điều kiện văn minh ở thế kỷ 21 này đã thật sự mạnh mẽ quyến rũ bọn trẻ. Tuy vậy Hướng Đạo đối với tôi vẫn là một phong trào giáo dục tốt, điều mơ ước của tôi mãi mãi là một người Hướng Đạo.

Tháng 6 năm 2102 anh được 70 và một sinh nhật thật lớn do các con, cháu, dâu, rể đứng ra lo liệu.

Nhận tấm thiệp mời trên tay, đọc những dòng chữ anh viết: *Quà mang đến xin là những tấm thiệp cũ có dính dáng đến Hướng Đạo hay một bông hoa mặt trời thật tươi.*

Đêm sinh nhật có hơn trăm khách mời, khi nghe người con trưởng lần lượt giới thiệu ...thì ra toàn là Hướng Đạo khắp nơi về dự.

Ngoài đại đa số là những Hướng Đạo người bản xứ còn có Hướng Đạo Việt Nam là chúng tôi, Hướng Đạo Ba Lan, Hướng Đạo Ý, Hướng Đạo Nam Tư, đại diện một số các Trưởng trẻ đang cầm đoàn.

Xoay quanh những người bạn Trưởng Niên, ai ai cũng nói nói cười cười vui vẻ, chiếc bàn nhận quà đầy những bông hoa hướng dương to nhỏ đủ loại như một mặt trời đang chiếu sáng mọi nơi, cạnh đó đầy ắp những tấm thiệp cũ hoa huệ đang đan kết nhau tỏa rộng ân tình. Anh kết luận trong lời cảm tạ...*Mong những ngày vui cứ mãi kéo dài và tôi sẽ luôn luôn cố gắng hết sức mình trong những việc làm đầy ý nghĩa và giúp ích nài.* Xin các bạn hãy luôn bên cạnh hỗ trợ cho tôi.

Ai bảo tuổi già không còn sức lực hay khả năng để đóng góp cho phong trào? Chúng ta, những Hướng Đạo Trưởng Niên Việt Nam với bầu nhiệt huyết còn đây. Dù chân đi có chậm, dù nói năng cần chút thời gian suy nghĩ, dù thi đua nếu có vẫn phải về kế chót hay đứng hàng sau cùng...nhưng ít hoặc nhiều vẫn là điều chúng ta tự hứa với lòng:

Hướng Đạo một ngày, Hướng Đạo mãi mãi.



Trưởng Minh-Trang tại Thăng Tiến 9

Munich, Germany  
Những ngày đầu thu tháng 10 năm 2012

MINH TRANG Oanh Oanh hùng khí

## MỘT KỶ TRẠI BẤT THƯỜNG

*LTS. Câu chuyện có thực, nhưng tên của đơn vị và nhân vật đã được thay đổi vì tôn trọng sự riêng tư.*

Lễ Memorial năm đó anh Tín rủ tôi đi trại bay với liên đoàn hướng đạo Chi Lăng. Chúng tôi rời San Jose lúc 6 giờ chiều đi lên Yosemite National Park. Đường 680 về phía bắc rất kẹt xe, ngày lễ lại còn tệ hơn vì đa số các điểm đi chơi đều về hướng này. Đoàn xe ra khỏi thành phố là lạc nhau, có người rẽ vào xa lộ đi tắt bằng ngang Livermore, có người đi thẳng rồi rẽ hướng đông vào xa lộ 580. Khoảng 10 giờ tối, xe tôi và độ bốn xe nữa tới Oakdale trên đường 120, ghé vào Mc Donald nghỉ chân và ăn tối vì nhiều người đi làm về là đi ngay nên chưa ăn uống gì cả. Tôi đến trước nên ăn xong và lên đường đi tiếp trước tiên. Đường đi Yosemite có một chỗ rẽ phải để tiếp tục xa lộ 120, còn đi thẳng là xa lộ 108 đi lên Sonora, cũng khó nhận ra vào ban đêm, nhất là cho những ai không quen đi con đường này. Trong số những xe bị lạc có xe của gia đình anh Xuân, chị Vân và 3 đứa con đều là hướng đạo sinh của đoàn Chi Lăng. Riêng xe của anh Xuân hơn một tiếng mới đến được chỗ cắm trại.

Chúng tôi lên đến Yosemite lúc gần 12 giờ đêm. Đất trại là một khoảng đất trống gần công viên. Mọi người cắm cúi dựng lều, có người để đèn xe cho có chút ánh sáng mà soạn đồ và làm việc. Riêng tôi có cái lều self-erected, bung ra là xong, trong 30 giây là có chỗ ngủ, và anh Tín thì bung cái ghế bô có lều bên trên nên rất nhanh và gọn. Chúng tôi lo giúp các người khác, nhất là các phụ huynh có con em còn nhỏ chưa quen thuộc với các cách thức làm lều này, có người mới mua chưa sử dụng lần nào. Vừa làm vừa lo cho những người chưa tới, không hiểu họ đi lạc tới đâu. Mãi đến khuya mới thấy gia đình anh Xuân đến nơi. Chúng tôi ráng ngủ 1 giấc ngắn để mai còn đi tiếp. Sáng sớm thứ Bảy, mọi người được đánh thức lúc 7 giờ, dọn dẹp lều và lên đường đi Mono Lake, một hồ lớn nước mặn ở về phía đông bắc của công viên Yosemite. Chúng tôi trở lại ngã ba chỗ gần công viên, rẽ phải để đi lên Tioga Rd. Con đường này rất đẹp, tuy nhiên vì nằm trên cao độ như Tioga Pass là hơn 9.000 ft, nên rất hay bị đóng khi có cây đổ hay đá xấp làm nghẽn đường, nhất là sau các cơn bão mùa đông.

Đoàn xe đến Lee Vining, thành phố cửa ngõ của Mono Lake, nơi tập trung các tiệm ăn, shops, cây xăng, lúc 10 giờ sáng. Lo đổ xăng, và ăn sáng, mua thêm một chút cho bữa trưa. Sau đó chúng tôi đi thăm bảo tàng viện ở trên xa lộ 395, trong đó trưng bày các mô hình giải thích sự hình thành của các “tufa.” Đây là một dạng kết tinh rất đặc biệt chỉ có ở hồ nước mặn này. Nước suối có chất vôi theo các mạch nước ngầm chảy vào hồ nước mặn Mono Lake, gặp muối kết tủa từ đáy hồ dày

lên dần, khi mực nước hồ xuống thấp do các nguồn nước bị lấy đi cung cấp cho các thành phố, các “núi tofa” này mới lộ hình ra, trông như các hòn non bộ đủ kiểu đủ dạng cao thấp to nhỏ đủ cỡ. Các người thích chụp ảnh đẹp hay ra ven hồ này vào lúc hừng đông hay mặt trời sắp lặn, để thu lấy những tấm ảnh đủ màu sắc tuyệt đẹp.

Sau đó cả bọn xuôi nam, rẽ trái vào hướng đông 120, để thăm di tích núi lửa, Crater Mountain. Phải đi bộ leo một đoạn dốc khá dài, để nhìn thấy miệng núi lửa rất rộng, trên đó còn đầy đủ các tảng đá ve chai màu đen rất sắc cạnh, rải rác trên lối đi là đủ thứ đá núi lửa đã vỡ vụn như đá bọt, hoa cương, và vô số đá đỏ lava. Anh Xuân cũng cố gắng leo đến nửa đường, đủ để nhìn thấy miệng núi lửa thì đi xuống lại. Chị Vân kể là anh bị yếu tim, bác sĩ đã khuyên anh không nên lái xe đi xa, nhất là những nơi khí hậu lạnh và lên cao độ, nhưng anh thương các con, muốn tận mắt chứng kiến các sinh hoạt của các con, nên nhất định đưa cả nhà đi. Tối hôm qua, khi đi lạc, chị Vân kể anh Xuân rất bực mình, vừa lái xe mệt, vừa lo lắng, vừa cần nhân là không ai chỉ dẫn đường. Những cơn giận dữ này không tốt cho người bị bệnh cao huyết áp và yếu tim. Tôi thấy anh Xuân có vẻ đuối sức, phải ngồi nghỉ mấy lần lúc leo núi. Sau khi thăm núi lửa, chúng tôi đi tiếp để vào thăm hồ, ngắm các “tufa.” Người ta nói nước hồ này mặn gấp tám lần nước biển bình thường. Đi bộ dọc theo bờ, có rất nhiều cảnh để chụp hình. Ai cũng muốn ở lại và đi hoài không muốn rời con đường ven hồ này.

Trở lại xa lộ 120 về phía tây, rẽ phải vào hướng bắc xa lộ 395, đi ngang qua Mono City để về đất trại. Trại kỳ này ở sâu trong một vùng hoang vu, chỉ có nước máy, không có điện và không dùng điện thoại di động được. Lại dựng lều, lo nấu ăn, chấp tối có cả lửa trại cho các em trình diễn. Các em nữ hướng đạo sinh biểu diễn múa rất đẹp, các em thiếu và ấu có các vở kịch thật vui, phụ huynh đồng ca không kém phần nghệ thuật... Hết lửa trại chính, phụ huynh kéo về khu của mình lại lửa trại nhỏ, ăn uống rỉ rả và chuyện trò ca hát tới khuya. Khu trại này nằm dọc một con suối, nước chảy róc rách rất là tình. Trời về khuya trở lạnh. Ở vùng cao độ trên mười ngàn bộ này, chung quanh lại tro trọi như sa mạc thì khi tắt nắng nhiệt độ xuống rất nhanh. Ai nấy lo chuẩn bị về lều thì anh Xuân kêu lạnh quá. Anh có đem theo một lò sưởi chạy bằng bình propane nhỏ, loại không có lửa, xài trong lều được, nhưng anh nói nó không nóng. Ở đây có hai vấn đề, một là có thể tại anh chưa mồi bằng bột lửa đủ lâu, hai là lò sưởi bị hư. Tôi và anh Tín đã giúp anh thay bình ga khác nhưng vẫn không hơn gì. Sau đó chị Vân nói anh Xuân khó thở, tôi đi tìm chai dầu nóng nhưng nó lạc đâu trong xe tôi không tìm ra.

Thấy nguy, anh Tín lái xe, anh Xuân ngồi ghế trước, tôi và chị Vân ngồi băng sau, chạy vội ra cây xăng để dùng điện thoại gọi cấp cứu. Trên đường đi anh Xuân

kêu khó thở, anh dướn mình lên và khò khè như người lên cơn suyễn nặng. Chị Vân đưa tay xoa ngực và cố gắng an ủi động viên nhưng không giúp gì được cho anh Xuân. Xe chạy khoảng 10 phút mà tôi thấy lâu lắm. Ra đến cây xăng gần nhất là anh Xuân đã ngắt đi rồi. Tôi và anh Tín đem anh đến trước cửa tiệm, và vào nhờ gọi 911. Tíc tắc sau có xe cảnh sát ghé vào nhưng người cảnh sát cũng không giúp được gì hơn. Mặt anh Xuân đã tím, miệng mím với giải nhót tiếp tục chảy ra. Một lúc sau xe cứu thương đến. Họ làm hô hấp nhân tạo, cả cho điện giật, nhưng anh Xuân không hồi tỉnh được. Tôi còn nhớ lúc đó tôi đứng kế bên xác anh Xuân mà người không ngớt run lập cập, một phần vì lạnh, một phần vì sự sợ hãi trước cái chết quá đột ngột của anh Xuân, khi đó mới độ 40 tuổi. Tôi quay về xe báo cho chị Vân tin buồn này, chị nức nở khóc không thành tiếng.

Chúng tôi cho cảnh sát biết tên tuổi, số điện thoại, địa chỉ của anh Xuân, nơi chúng tôi cắm trại và ra về. Xe cứu thương sẽ đem anh Xuân vào nhà xác địa phương và chuyển về cho thân nhân sau. Về đến trại, chúng tôi có một buổi họp nhỏ. Mọi người quyết định sẽ giữ kín tai nạn này, coi như anh Xuân phải về San Jose trước để trị bệnh. Tôi bị một đêm mất ngủ. Sáng hôm sau, người cảnh sát hôm qua trở lại làm biên bản về cái chết của anh Xuân. Anh này cho biết những người già, cao huyết áp, yếu tim, khi đi từ bình nguyên đến những vùng có độ cao từ chín ngàn bộ trở lên trong một thời gian ngắn rất nguy hiểm. Cơ thể họ không quen với sự loãng không khí nên trong phổi sẽ có nước, phổi của họ sẽ không cung cấp dưỡng khí được và họ sẽ tắt thở, một cái chết không có gì cứu được. Anh cảnh sát chia buồn và đưa chúng tôi, anh Tín, anh liên đoàn trưởng và chị Vân, ký vào biên bản, cùng giao cho chúng tôi bản sao.

Trên đường về, anh Tín lái xe của anh Xuân đưa chị Vân và ba đứa nhỏ, lúc đó vẫn định ninh ba chúng đã về San Jose, sẽ đi thăm khi về tới nơi. Tôi lái xe một mình dẫn đầu đoàn xe gần hai mươi chiếc, vừa đi vừa xem đường vì tôi chọn lối hướng bắc để tránh đường đèo 120, vừa uống mấy lon Coca cho đỡ buồn ngủ. Chúng tôi về đến trụ sở đoàn lúc 6 giờ chiều.

Quả là một kỳ trại nhớ đời, và tôi mới thấy trách nhiệm của người đứng ra tổ chức thật là nặng nề. Mọi sự đều tốt đẹp thì không ai khen, nhưng khi có chuyện gì thì thật là ân hận cả đời. Vài tuần sau tôi đi dự tang lễ của anh Xuân, lúc đó mới biết anh là một trong những huấn luyện viên võ thuật, còn trẻ mà có nhiều tài, cả tài làm thơ nữa. Anh rất năng nổ trong các sinh hoạt đoàn thể, rất giỏi trong việc làm chuyên môn và rất thương vợ con. Các thân hữu ở võ đường và trong liên đoàn Chi Lăng đã quyên góp giúp cho các cháu của anh Xuân một số tiền nhỏ, để giúp cho các cháu khi lên đại học sau này.

**Trâu Tháo-vát NVH**



### Quý trưởng yểm trợ

Tr Sang Lê, CA	\$50
Tr Lê Thị Thục, CA	\$100
Tr Hàn Phong Cao, Las Vegas, NV	\$50
Tr Đoàn Nguyễn. LÐHÐ Trường sơn	\$50
Tr Đình Hồng Phong, CA	\$40
Tr Trần Thu Ba, CA	\$20
Tr Bạch Văn Nghĩa, Oregon	\$100
Làng BHHĐTN Charlotte, NC	\$100
Tr Kimmy Hua, Fountain Valley, CA	\$30
Tr Bùi Duy Cảnh, CA,	\$30
Tr Nguyễn Tuyết Nga CA	\$20
Tr Nguyễn Thanh Oai, MN	\$40
Tr Nguyễn Bùi Loan, CA	\$25
Tr Nguyễn Duy An, San Diego	\$10
Tr Nguyễn Trung Nam, San Diego	\$40
Tr Lê Công Khanh, San Diego	\$50
Tr Trịnh Văn Toàn, Oregon	\$50
Tr Trần Túc Phong, San Jose	\$20
Tr Vũ Đình Huân, San Jose	\$100
Tr Trần Thanh Tâm, CA	\$25
Tr Robert Trần Đỗ, CA	\$20
Tr Nguyễn Thị Hai, TX	\$20
Tr Nguyễn Minh Sang, Maryland	\$20
Tr Nhữ Văn Trí, Maryland	\$30
Tr Nguyễn Thị Hương, TX	\$25
Tr Albert Nguyễn Quy Vàng, NY	\$25
Tr Nguyễn Khanh, CA	\$10
Tr Oanh T. Silver String, MD	\$50
Tr Ngô Sỹ Hân, Troy, MI	\$20
Tr Hoàng Hội, Australia (Aus\$50 đổi qua US\$)	\$49
Làng BHHĐTN Vạn Kiếp, San Diego	\$50
Tr Nguyễn Vĩnh Phúc	\$20
Tr Nguyễn Quốc Hưng, Salem, OR	\$20
Tr. Đặng Xuân Hoàng, Placerville, CA	\$30
Tr. Trung và Đượm, OR	\$200
<b>TỔNG THU</b>	<b>\$1,609</b>
<b>Cộng với TÒN QUỸ \$416.48</b>	<b>\$2,025.48</b>
<b>CHI:</b>	
Dự chi in báo số này	\$650
Dự chi tem và bao thư	\$750
<b>DỰ CHI</b>	<b>\$1,400</b>



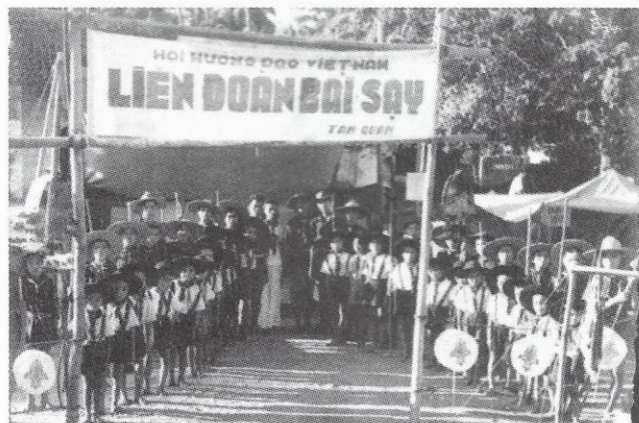
## Ký ỨC về HƯỚNG ĐẠO Tam Quan - BÌNH ĐỊNH

Nói đến Tam Quan là nói đến xã cuối cùng của tỉnh Bình Định, giáp với Quảng Ngãi. Ngày xưa, khoảng thập niên 30, đó là một thành phố rất phồn vinh nhờ vào hai nguồn lợi chính: đánh bắt thủy sản và các sản vật của cây dừa. Tam Quan nổi tiếng là xứ có nhiều dừa, nên có câu thơ

Công đầu, công uông, công thừa  
Công đầu gánh nước tưới dừa Tam

Quan

là nói lên một xứ bạt ngàn dừa xanh. Các sản vật từ cây



dừa như: dây làm từ vỏ cây dừa và dừa khô. Được bán ra tận miền Bắc, và miền Nam bằng một loại ghe lớn chở hàng, gọi là ghe Bàu, đi trên biển bằng buồm, vì thời đó chưa có phương tiện đường bộ như bây giờ, khi trở về thì chở cá, muối, nước mắm hoặc hàng hóa, phục vụ cho đời sống dân sinh. Tam Quan có một dãy phố buôn bán xầm uất, từ gát nhíp dài xuống các thôn làng miền ven biển, tạo nên một lớp gia đình khá giả, nhà cửa to lớn vào bậc nhất tỉnh Bình Định, phần lớn là người Hoa Kiều. Sau này vì tình hình chiến tranh nên phần lớn các gia đình khá giả đó lần lượt suy sụp hoặc bỏ xứ chuyển vào miền nam hoặc các thành phố lớn sinh sống nên Tam Quan ngày càng suy yếu dần. Đến nay, phần lớn chỉ sinh sống bằng nghề nông và đánh bắt cá biển. Vào thập niên 30 của thế kỷ trước, do lớp học sinh con nhà khá giả được gửi ra Huế học, nên đã đem về du nhập một phong trào thanh thiếu niên yêu nước, có tư tưởng tiến bộ, chống lại chế độ thực dân Pháp, đã dùng phương pháp tiến bộ của tân học về mở trường dạy học cho lớp thanh thiếu niên hầu mở mang

kiến thức, để không bị người Pháp cấm đoán, đã dùng phương pháp Hướng Đạo để huấn luyện theo kiểu người Pháp, tổ chức lồng ghép vào lòng yêu nước tập hợp thanh niên trí thức tân học, gieo vào lòng họ tinh thần dân tộc yêu nước, yêu quê hương.

Do đó, phong trào Hướng Đạo đã được các giáo viên mang từ Huế vào thành lập tại Tam Quan, là điểm khởi đầu của phong trào tại tỉnh Bình Định, mà người đầu tiên phải kể đến là Trương Tôn Thất Đông. Khi được bổ nhiệm vào dạy học tại Tam Quan ở trường Minh Viên (tôi xin đính chính không phải là trường Tam Quan như Trương Đông viết trong cuốn lịch sử Hướng Đạo Việt Nam.)

Năm 1940, anh Cò yêu cầu Tôn Thất Đông lập một Thiếu Đoàn ở trường Minh Viên - Tam Quan thuộc huyện Hoài Nhơn. Trường Minh Viên ở thôn Thạnh Mỹ, phía trên ga Tam Quan bây giờ, nằm sát một con suối nhỏ trên đường đi lên thôn Cự Tài, hướng về làng Phú Mỹ. Sau đó Trương Đông lập nên một Ấu Đoàn và Liên Đoàn Ngô Tùng Châu - Tam Quan ra đời. Trong thời gian này, có sự tham gia của các Trương Nguyễn Chử, Trương Bá, Bùi Chuyên và anh Nguyễn Hào sau làm quận trưởng An Nhơn. Thời gian này phong trào hướng đạo phát triển rất mạnh ở Bình Định. Sau Liên Đoàn Ngô Tùng Châu lần lượt có một Thiếu Đoàn ở Hoài Ân và một Thiếu Đoàn khác ở An Lương - Phù Mỹ, phần lớn do các giáo viên ở các trường tiểu học trong huyện thấy có lợi ích nên tập hợp học sinh để huấn luyện theo phương pháp Hướng đạo, lồng ghép tinh thần yêu nước yêu quê hương. Thời bấy giờ tại Tam Quan Liên Đoàn có xây dựng được một đoàn quán khang trang bằng cách quyên góp những thân cây dừa già cỗi và đem đôi lấy ngày công của thợ mà xây dựng nên.

Các sự kiện trên tôi trích trong cuốn Lịch Sử Hướng Đạo Việt Nam của Trương Tôn Thất Đông. Sau hiệp định Geneve 1954 chia cắt đất nước, một số thanh niên, cán bộ tập kết ra Bắc và một số gia đình khá giả di chuyển về các thành phố lớn sinh sống, nên phong trào đã bị gián đoạn hoạt động, trường Minh Viên cũng đóng cửa và Trương Đông về lại Huế.

Sau đó, đầu năm 1955 tại Tam Quan, các anh Trương Hướng Đạo đã chung tay thành lập một Liên Đoàn khác gồm Thiếu Đoàn Hoàng Hoa Thám và Bầy Yên Thế thành Liên Đoàn Bãi Sậy. Phần lớn là con em còn lại tại địa phương. Các Trương điều hành Liên Đoàn này gồm các anh Bùi Đích, Võ Văn Cẩn, vợ chồng anh Nguyễn Cẩn và chị Lê Thị Loan, anh Lý Tấn

Á v.v... Thiếu Đoàn Hoàng Hoa Thám có hai đội: Đội Voi có Bùi Hoàng Hoanh – Đội Trưởng, Võ Trọng Tài – Đội Phó và Đội Hổ gồm Trần Hòa Lộc Đội Trưởng, Đội Phó Lê Anh Dũng và khoảng hai mươi thiếu sinh.

Cuối năm 1955 tại Huế, Châu Hải Trung mở trại họp bạn Châu tại đồi Thiên An gần Huế. Liên Đoàn Bãi Sậy có anh Bùi Đích và đội trưởng Bùi Hoàng Hoanh từ Tam Quan ra tham dự. Hồi đó phương tiện di chuyển chưa có nhiều, nên di chuyển ra Huế thật sự khó khăn, đi bộ có, quá giang xe quân đội có, hơn hai ngày cũng đến được Huế. Nhờ anh Nguyễn Chử giúp đỡ, cha con tôi được ở nhà của Trưởng một ngày, hôm sau Trưởng Chử cho xe chở đi tham quan cầu Hiền Lương và thành phố Huế, tắm chung với anh Hoàng – con Trưởng Chử ở sông Hương, gần cầu Trường Tiền. Thật là một kỉ niệm khó quên, đêm về ngủ trong một căn phòng được thắp sáng bằng bóng đèn điện tròn, vì ở quê chỉ dùng đèn dầu nên rất khó ngủ, hơn nữa đó là



Đội HỔ  
ĐT: Trần Hòa Lộc

lần đầu tiên xa nhà. Năm 1959 Liên Đoàn Trưởng Võ Văn Cận làm trưởng đoàn tham dự trại Phục Hưng Trảng Bom. Đoàn tham dự Trại còn có các Tr Lý Tấn Á, Đội Trưởng Trần Hòa Lộc Đội Sóc. Đội Trưởng Lê Anh Dũng Đội Hổ, Đội Trưởng Đặng Cao Sơn Đội Voi!

Về sinh hoạt của Liên Đoàn tại Tam Quan, mỗi sáng chủ nhật thường đến bãi biển Sông Võ để

vui chơi và huấn luyện thật thú vị. Tôi còn nhớ trong các buổi sinh hoạt, anh Võ Văn Cận là giáo viên trường tiểu học Tam Quan có năng khiếu vẽ phác hoạt bằng bút chì cảnh sinh hoạt rất đẹp. Đến nay Trưởng Bùi Đích, Võ Văn Cận, và chị Lê Thị Loan đã đi xa trong sự mến tiếc của các anh em ngày xưa là Sóc Con và thiếu sinh.

Vào các dịp nghỉ hè, Liên Đoàn cũng tổ chức các trại dài ngày tại bãi biển Sa Huỳnh và rừng Nước Cháy. Đến khoảng năm 1960, vì tình hình chiến tranh ở địa phương nên Liên Đoàn Hướng Đạo Tam Quan đã không còn hoạt động.

Danh sách các Trưởng :

Liên Đoàn Trưởng: anh Võ Văn Cận

Thiếu Trưởng: anh Bùi Đích

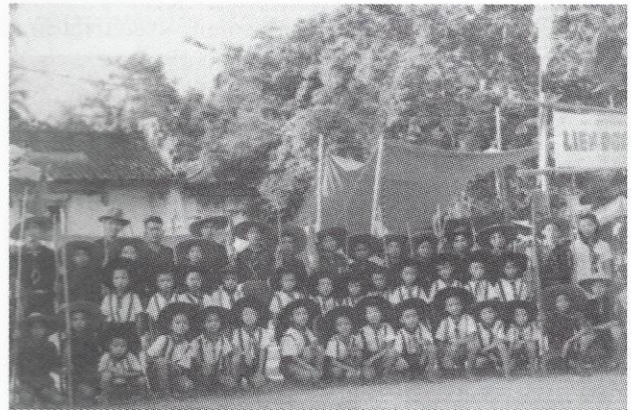
. Phụ tá: anh Nguyễn Cận

Bày Trưởng: chị Lê Thị Loan

. Phụ tá: anh Lý Tấn Á

Danh sách một số thiếu sinh mà tôi còn nhớ:

- Bùi Hoàng Hoanh
- Trần Hòa Lộc
- Võ Trọng Tài
- Lê Anh Dũng
- Đặng Cao Sơn
- Nguyễn Văn Cảnh
- Tường Tài Hiền
- Tường Tài Hậu
- Đinh Văn Hoạt
- Huỳnh Trục
- Anh Tinh
- Anh Trục (Trục Nhuong)
- Trần Hòa Thịnh
- Trần Hòa Vinh
- Bé Anh, Bé Em (con anh Nguyễn Cận)
- Bùi Châu Dương.



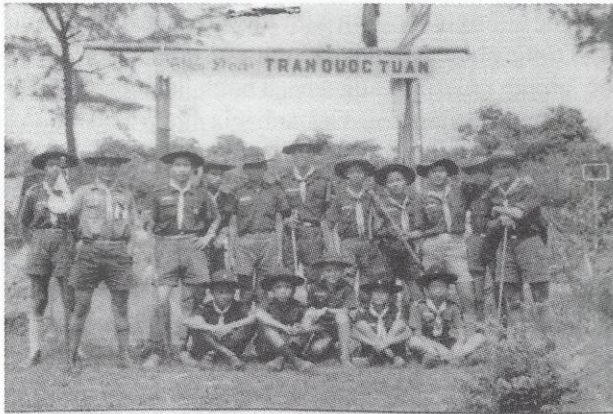
ĐỘI VOI  
ĐT: Bùi Hoàng Hoanh

Đây là những ký ức của tôi, xin gửi đến các Trưởng để biết về lịch sử phong trào Hướng Đạo tại Tam Quan trong thời kỳ 1950 – 1965.

**ALT Dã tượng nhiệt tình  
BÙI HOÀNG HOANH**

## Vừa Mừng Tái Ngộ

Đầu hè 2012, Beo rất xúc động, mừng vui khôn xiết được tái ngộ các nguyên đội trưởng Trần Quốc Tuấn (TQT) Tân Bình, Saigon.



*Đoàn TQT dự Họp bạn Trảng Bom- Tr. Ngô Q. Thục (cằm gậy đứng giữa)*

Năm 1962, Beo vắc ba lô vào quân trường, các em ở lại sinh hoạt với Đoàn trưởng Nguyễn Quý Thục. Từ đó, anh em biệt vô âm tín. Điện thoại khắp nơi tìm nhau. Gọi qua Phi châu mới có đầu mối. Ngờ đâu, anh em chúng tôi đều ở gần nhau, vùng Midwest Hoa-kỳ. Sau 50 năm, mà chỉ gặp nhau hai ngày, làm sao đủ thời gian hàn huyên tâm sự, kể chuyện nhau nghe: Năm 1958, chú Khiếu Như Hồ tham dự Họp Bạn HĐTG-10 tại Philippines. Trở về, chú dắt đội đi Họp Bạn Phục-Hung. Rồi, chú vào Thủ Đức sau tôi 2 khóa. Ra trường, chúng tôi cùng làm việc trong một vùng mà không biết. Tháng 5/75, anh em bị tập trung lao động ở Trảng Lớn, Katum. Anh Beo trồng khoai đồi này, em Hồ cưa gỗ rừng kia, gần nhau mà bây giờ mới biết. Cuối tháng 4/75, rồi trận tuyến, chú Hoàng Như Hiền lái tàu vượt đại dương rời quê hương di tản. Chú Nguyễn Hữu Thọ cất cánh bay cao đến Hoa-kỳ tị nạn. Bây giờ gặp, tôi thấy các đội trưởng này đã thành công hơn tôi trong xã hội. Các chú đến thăm, cho tôi cảm thấy như chuyện ông Carnot trong Quốc Văn Giáo Khoa Thư, mà tôi đã học thời thơ ấu! Tình bạn HĐ thật quý báu. Lúc nào anh chị em cũng tương kính, thương yêu nhau như ruột thịt.



*Trái qua phải: Thọ, Hiền, Hợp, Hồ*



*Trưởng Niên họp mặt chung vui (14/4/2012) Từ trái qua: Hiếu, Triền, An, Hiền, Hồ, Hợp, Sơn và Thọ .*

Chúng tôi hẹn gặp lại nhau trong họp bạn Tân Bình II tại Irvine Outdoor Education Center (BSA ranch) từ 18 đến 22 July 2013. ACE gốc Tân Bình về chung vui với các liên đoàn Lê-Văn-Duyệt, QuangTrung, Ngọc Hồi (California), Phú Xuân, Phong Châu (WDC). Liên Đoàn Trưởng các đơn vị trên là trưởng, đội trưởng trong đạo Tân Bình Saigon trước 1975.

## Lại buồn chia ly

Hai tháng sau, niềm vui tái ngộ chưa phai, thì chúng tôi nhận tin buồn: Tr. *Cò Đăn Đo Nguyễn Quý Thục* (Nguyên đoàn trưởng TQT) qua đời ngày 4-6-2012 tại Saigon. Hưởng thọ 77 tuổi. ACE HĐ quê nhà cử một Tráng đoàn phụ với tang gia tổ chức lễ Tiễn Biệt Anh.

Vài hình ảnh khi Tr. Thục sinh hoạt tại đạo Tân Bình Saigon, trước 1975



*Anh em Tân Bình du ngoạn Dalat, 1959: Từ trái qua. Hàng đứng: Hòa, Huân, Giao, Tùng (đang tay), Lạc, Thục, Thủy, Hải. Hàng ngồi: Phúc, Cháp, Hợp, LHPhúc*



Khóa HHR-1961Dalat- Tr. Ngô Quý Thục (Ngồi thứ 2 từ phải). Năm sau, Anh nhận làm Đạo trưởng Tân Bình

Khi lập làng Tân Hương năm 1960, Hương Thục mời dân làng họp lần đầu tại xường dệt nhà Anh. Năm nay, tại nơi này Hương Thục đã ngã qụy xuống mà qua đời.

Hương Thục là người hiếu khách, hào phóng, xuê xòa nên đông bạn bè. Khi cao tuổi, có nhiều bạn trẻ gần gũi bên Anh.

ACE HĐ xa gần thương tiếc Anh !

**TRẦN TRUNG HỢP**  
10/2012

## Đêm Hội Ngộ Lạc Long 37 năm sau

37 năm sau, vào ngày 19-10-2012, một ngày đặc biệt đối với kha đoàn Lạc Long của trại ty nạn Camp Pendleton. Ngày hội ngộ của chim non, kha sinh và bày trưởng của trại 8 năm 1975. Sau hơn ba mươi bảy năm dài, những khuôn mặt ngày xưa nay đã bay về gặp nhau nơi miền nắng ấm vùng San Diego.

Nhóm Nhã Nhận Trần Toàn, tuần trưởng của kha Lạc Long đã thể hiện tinh thần "sắp sẵn" như ngày xưa, đến sớm hơn giờ hẹn tới những 2 tiếng đồng hồ. Cùng đi có chị Thanh, hiền tỷ của Hưng "sói già," người luôn gắn bó với kha đoàn. Hưng không thể tham dự vì ở tận bên Florida. Nhưng Hưng cũng gọi điện hỏi thăm tất cả từ bên kia đất nước trước đó vài tiếng đồng hồ. Đặc biệt nhất là có Sói Nhiệt Thành Hoàn từ Texas bay sang để trình diện dung nhan cho các bạn Kha ngày nay xem sao.

Tôi đến chỗ hẹn lúc 6 giờ, nhà của bày trưởng Tôn Nữ Thu Nguyệt nằm khuất sâu trong vùng Scripps Ranch, sau khi qua những con đường nhiều hàng cây bóng mát. Bước vào nhà thì gặp ngay Sói Nhiệt Thành, không nhận ra ngay được vì đôi khác nhiều. Hoàn to con hơn, chững chạc hơn xưa và dĩ nhiên đẹp trai hơn xưa. Trong phòng đã đầy tiếng cười nói vang vang. A! nghe giọng nói rộn ràng của Thành là biết ngay anh chàng cũng đã đến rồi. Cái anh gia nhập kha đoàn cả tháng sau khi đến trại vì lý do "vả quá" (lời tâm sự của Thành sau này). Bắt tay trái với Toàn, tuần trưởng đẹp trai, tài hoa ngày đó, với Thành, Hoàn, Nguyệt mà thấy những ngày xưa đang trở về.

Một lát sau thì cánh cửa mở toang, Xuân Anh lừng khùng đi tới. Gầy ốm hơn nhưng trông vẫn còn phong độ lắm. Kéo nhau lại cùng ngồi xuống để tiếp tục những câu chuyện còn đang bỏ dở.

Người đến sau cùng là chim non Thiện Châu cùng với chồng. Bây giờ chim non đã trưởng thành rồi, bác sĩ nhãn khoa Trang Huyền Thiện Châu rất nổi tiếng tại vùng San Diego. Thân chủ của cô phải kể đến hai anh trưởng Thành và Nam. Cô nhắc đến ngày xưa cô hay sợ các anh kha khi đi họp lắm nhưng nay thì đã khác rồi, 2 anh sợ phải gặp cô lắm. Cũng rất đúng vì 2 anh trưởng nay mắt mờ chân chậm, đầu óc thường hay có vấn đề, đầu còn trẻ đẹp như xưa.

Thôi thì như là rồng gặp mây, cá gặp nước, tâm tình ai cũng lên khơi. Những kỷ niệm ngày xưa đều được nhắc nhở. Những tên kha sinh ngày đó là ai. Ờ, này đâu những bạn cũ của Lạc Long? Dũng điệu, Minh, Hoàng, Hùng, Long, Vượng, Quân, Khải, Đàm, Thái, và bóng các chim non Trâm Anh, Thiện Tâm... vẫn còn ghi đậm trong tâm khảm của mọi người. Các trưởng như anh Bernard, anh Mỹ, anh Trác vẫn mãi là các trưởng yêu quý. Nhớ, nhìn nhau qua các tấm ảnh mà tôi đem tới và của Nguyệt đem ra, ai cũng cùng một tâm trạng: ngày vui qua mau quá. Ai cũng hồn nhiên và vui tươi trong tinh thần Hướng Đạo Việt Nam muôn đời.

Người xưa còn đó nhưng vẫn còn lưu lạc bốn phương trời. Phần đông không biết đang ở nơi nào. Vài người đã ra đi như chim non Thiện Tâm mất vào ngày 30 tháng 3 năm 2012. Tôi có đến tiễn đưa Thiệu Tâm lần cuối cùng. Hôm đó cũng là ngày gặp Hưng từ Florida bay sang. Có Thành, Xuân Anh, Toàn và chị Thanh. Một ngày hội ngộ trong ngân lệ tiễn đưa cô chim non ngày nào. Vài tháng trước tôi còn gặp Thiện Tâm trong đám tang của mẹ cô (mẹ của Tâm và Thiện Châu), lúc đó trông cô vẫn còn khỏe mạnh, không có dấu hiệu gì về căn bệnh hiểm nghèo. Ngờ đâu tin dữ đến không ngờ, cho dầu biết rằng cuộc đời là vô thường nhưng vẫn mang nhiều bồi hồi xúc động đến cho mọi người.

Rồi chúng tôi đổ nhau các bài hát Hương Đạo ngày xưa. Ai là người sáng tác bài "Đêm trong rừng," hay là bài Nguồn Thật? Thành hăng say trả lời những câu hỏi này, còn hát lên những câu trong bài, chúng tỏ trí nhớ còn rất tốt, tinh thần còn sôi động.

Có biết bao những kỷ niệm mà đôi lúc quên đi, như trò chơi lắc thùng cầu tiêu Shamrock hay Casey. Khải và Hoàn là 2 trong số nạn nhân của trò chơi này. Nay nhớ lại thấy các kha này cũng bậy thật. Vui cũng nhiều mà có lúc cũng giận nhau vì tính bốc đồng của tuổi trẻ.

Ai cũng nhắc tới 2 nhân vật đặc biệt trong trại 8. Có nhiều lúc trên loa phóng thanh của trại vang lên lời nhắn như "Bác Tám gọi bác Chín gặp nhau tại phòng TV tối nay." Giọng nghe rất là già nua thứ thiệt, giống như danh hài bác Tám bác Chín ở đài phát thanh Sài Gòn. Chắc chắn dân trong trại không biết là ai, chỉ có kha đoàn Lạc Long biết mà thôi vì đó là biệt danh của Nam và Xuân Anh hẹn nhau trong các công tác hằng đêm tại trại. Bác Tám là Nam còn Bác Chín là Xuân Anh. Chúng tôi thường hay chọc cười cho nhau và cho các bạn khác.

Bác Tám và bác Chín cũng là 2 nhân vật hay biểu diễn màn đấu bò cho các anh chị em xem trong những buổi tối trong khi chờ đợi đi làm các công tác thiện nguyện. Có nhạc phụ diễn và những màn biểu diễn để chống lại những đêm sâu lạnh lẽo trong trại tỵ nạn lúc đó. Nhắc đề nhớ tới một nét đặc sắc nhất của kha đoàn Lạc Long. Sau này khi các bạn rời khỏi trại, bác Chín (Xuân Anh) là người ra trễ nhất, mãi tới tháng 11 năm 1976 mới ra sau khi gia đình tôi rời trại để đi sang Hawaii.

Đêm dần dần buông xuống nhưng tâm tình thì càng thêm phấn khởi. Sau màn khai vị chay và mặn, Thu Nguyệt và phu quân Diệt mời mọi người thưởng thức món bún bò Huế cay lừng. Tôi ăn chay trường nên chỉ ngồi uống nước lạnh kế bên để tiếp tục câu chuyện xưa và nay. Phần bất ngờ nhất là phần mừng sinh nhật bác Tám và Bác Chín. Không ai dám hỏi sinh nhật thứ mấy nhưng phần này đem lại cho mọi người thoải mái với sự biểu diễn cụng ly của 2 bác.

Ngày vui nào cũng phải tàn. Đến giờ phút chia tay. Cùng hẹn nhau ngày sau và mong gặp lại những "người muôn năm cũ" của Lạc Long ngày nào. Cầm tay nhau hát vang câu "tuy xa mà hóa ra gần" để nhủ thầm "rồi mai đây khi mình xa nhau nhớ đến nhau hoài." Nhớ nhau hoài nhé Lạc Long.

## NGUYỄN TRUNG NAM



Nhớ ngày hội ngộ năm 1977. Nam, Toàn, Thu Nguyệt, Thành và Quân.



Cũng năm 1977 hay 78. Xuân Anh, Lạc Long, Quân, Thành, Nam và Toàn.



Chị Thanh đứng giữa bày trường Thu Nguyệt và chim non Thiệt Châu

# Sống còn

(tiếp theo “Kỷ niệm HĐ tháo vát”)

Trong kỳ trước tôi kể đã tậu được một túp lều nhỏ giữa chợ để cùng Trường Nguyễn Tấn Hồng mua đi bán lại những thứ lặt vặt qua tay. Đó là một túp lều tranh bé tí trong để một cái kệ tre sơ sài bày mấy lọ thuốc cảm và thuốc ho cùng ít sách báo cũ. Mỗi ngày tôi rảo qua chợ tìm tòi và theo dõi tình hình chợ búa cũng như nghe tin tức Hà Nội. Một hôm tôi thấy người ta bày bán bột acide salicylique. Mình chả hiểu để làm gì thì lại thấy tại một góc có bán soude caustique pure (tinh chất xút hay na-tri mà loại xấu để làm xà phòng). Lầm nhảm với chút hiểu biết trong đầu về Chimie Générale (Hóa Học Tổng Quát), tôi nghĩ rằng hai chất hợp vào nhau có lẽ thành salicilate de soude chẳng? Mà chất này là thuốc tiêm chữa bệnh tê thấp hiệu nghiệm được nhiều người biết. Vậy tôi phải tìm ra phương trình hóa học và đặc tính vật lý của hai hợp chất này. Tôi nhớ đã thấy đâu đây có nơi để quyển Codex (Từ Điển Dược Khoa) trong đồng sách bụi nhùi nên vội đến chỗ đồng sách cũ mà lục lọi. Cửa hàng để cho bạn Hồng ngồi trông coi. Lục mãi trong đồng sách bụi bậm thì may thay quyển Codex rách bìa nhem nhuốc còn đó và tôi đã mua nó có mùi xu teng. Đem về quầy hàng tôi cùng bạn Hồng dở ra tra cứu thì thấy acide salicylique là chất bột không hòa tan vào nước còn soude caustique thì hòa mạnh vào nước. Và như vậy có thể khử bằng lọc gạn. Dở Codex đến salicylate de soude thì thấy phương trình hóa học rõ ràng.

Tính chất vật lý mô tả như sau: nhìn như vẩy cá, vị hơi ngọt, sờ thấy trơn như mỡ, màu hồng nhạt và tan vào nước. Chúng tôi thử mua mỗi chất độ một ký với giá rẻ mạt về thí nghiệm. Không có cân tiêu ly tôi lấy cây thước buộc cục đá một đầu còn đầu kia đeo cái bát nhỏ. Không thể biết được trọng lượng bằng gram nhưng có thể so sánh bằng mấy lần sức nặng của cục đá.

Lập luận rằng nếu trộn ít soude hơn trọng lượng acide salicylique thì một phần acide salicylique sẽ bị biến thành salicilate de soude và ta có thể lọc bột acide salicylique không tan ra bằng giấy thấm lọc. Nghĩ như vậy hai đứa chúng tôi vội ước chừng hai chất bỏ chung vào một chiếc bát đựng canh to. Thế rồi phản ứng hóa học xảy ra tức thì, sôi sùng sục, hơi nước bay lên mù mịt đầy phòng. Chỉ vài phút sau, khi hơi tan đi thì thấy rõ hợp chất bám vào thành bát như tính chất vật lý mô tả: Vẩy cá màu hồng nhạt, tay sờ thấy trơn như mỡ, lấy tí chút trên đầu ngón tay rứt rề quệt vào đầu lưỡi thì có vị hơi ngọt. Như Archimède khi tìm ra phương pháp định tuổi vàng, tôi không cảm được và hét to vỡ nhà, “Euréka” (lời mà ông Archimède hét vang lên sau khi

tìm tòi công phu và đã ra kết quả chính xác đo được tuổi vàng bằng karat)!

Nhưng đây chỉ là bước đầu giàu sang phú quý. Vì Salicylate de soude là thuốc tiêm vào bắp thịt nên phải chắc là nó hoàn toàn tinh khiết. Nhớ lại có bạn Trần Hữu Chi, con chủ tiệm nhuộm Aux Teinturiers Tô Châu trên phố Hàng Đào và là sinh viên năm cuối Dược Khoa hiện điều khiển Quân Dược Cục trên Vân Đình. Tôi liền gói chút hóa phẩm gửi lên cho bạn nhờ kiểm lại. Ba ngày sau tôi nhận được miếng giấy nhỏ ký tên Chi có vài chữ vắn tắt “Le produit parait pur” (dược liệu có vẻ tinh khiết).

Bây giờ đến giai đoạn chế tạo trước khi tiếp thị. Tôi phải làm bộ máy cất nước, mua các chai lọ linh kính chế ra cái máy lọc nước. Rồi phải hòa tan dược chất vào nước cất đúng độ đậm đặc và cho vào các ống đựng thuốc, hàn kín. Trong khi ấy tôi chế đèn hàn bằng còn thổi ra ngọn lửa xanh cực nóng. Tôi lại phải nhờ đến tài sục sạo của anh chàng Sự đem về cả bó ống thủy tinh mua từ các dược phòng di tản. Suốt ngày tôi chăm chỉ chế tạo ampoules đựng thuốc, dùng ngọn lửa xanh của đèn hàn mà kéo ống thủy tinh ra thành hình mình muốn. Lúc đầu hồng nhiều khi thì không đều, có khi một đầu không hàn kín hoặc bị vỡ. Nhưng dần dần tay thợ khéo hơn và tôi đã chế tạo được cả ngàn ampoules đúng chuẩn.

Hồng hăng hái nạp dung dịch vào ampoules bằng ống tiêm và tôi hàn đầu kia lại. Bà Hồng kiểm soát kỹ càng trước khi cho vào nồi đồng của nhà bếp, lèn nhiều khăn mặt và quần áo. Tôi lại đến hàng làm dấu cao su đặt làm dấu tên Salicylate de Soude viết ngược. Đem về dùng vernis (keo) màu đen lăn nhãn lên các ống thuốc đã nguội. Chúng tôi đem thuốc ra quán và không ngờ mà bán không kịp trở tay. Có cả nhân viên Quân Dược Cục đến đặt mua hàng lố. Phải nhớ là vùng tự do thiếu thốn đủ thứ mà phải nói là “đói thuốc” lắm. Mà tê thấp ở nơi sinh hoạt âm thấp và ở vùng rừng núi là một căn bệnh thông thường. Tiền vào như nước, bà Hồng đếm bạc buộc dây thung thật mỏi tay.

## TRẦN ĐỖ CUNG



Nguyễn Đình Tuấn tới thăm anh chị Trần Đỗ Cung tại tư gia, Salinas, CA, tháng 7, 2012

## Virus Hưởng Đạo!

Tôi đến địa điểm tổ chức lễ sớm hơn nửa giờ. Nhưng khi vào trong hội trường, tôi mới biết là mình trễ hơn mọi người. Thấy tôi, các Trưởng tiền bối, các trưởng niên đều ồ một tiếng: “Sóc đến trễ - phạt hít đất!” Chị Thu Ba nhìn tôi mồ hôi nhễ nhại bèn phán: “Sóc! Làm gì mà mặt méo xẹo vậy?...” Thấy nhiều người đang sửa soạn hệ thống âm thanh, trang trí cờ quạt, nhóm khác thì lo về ẩm thực... Tôi cũng nhảy vào ăn có làm quà kẻ công! Bác Sĩ Hà Thúc Như Hỷ nhìn tôi cười “... lẹ lên Sóc!”

Một buổi sáng chúa nhật nóng ở Nam California. Hội Lê Văn Duyệt của Giáo Sư Nguyễn Thanh Liêm (Thầy tôi) cũng có chương trình Đại Hội, nhưng tôi phải đến với Làng Quảng Tế để tham dự mừng kỷ niệm tám năm ngày thành lập. Hơn thế nữa, nhân dịp này, Hội Đồng Trung Ương Hưởng Đạo Việt Nam – Thông qua Văn Phòng Trưởng Niên – gắn huy chương Bách Hợp cho hai Trưởng thuộc Làng Quảng Tế là Tr Nguyễn Hạnh Nhơn và Tr Trần Tiến San! Đây là huy chương cao quý đứng sau huy chương Bắc Đẩu mà Hưởng Đạo Việt Nam tặng cho những trưởng có công với phong trào.

Đúng 11:00 AM, ngày 9 tháng 9 năm 2012, lễ chào cờ khai mạc. Bài hát “Nâng cao lá cờ Hưởng Đạo nhuộm oai hùng, ta cùng đi cùng xây đời mới...” lại cất lên, từng con tim và những bắt tay trái đến với nhau trong không khí trang nghiêm đầy cảm động. Trưởng Làng Quảng Tế - Cọp Gia Lai Tôn Thất Hy, đứng giữa tập thể những khấn quảng trưởng niên, nói lời mở đầu đầy cảm xúc. Lời phát biểu tuy ngắn gọn nhưng đủ khơi dậy mãnh liệt toàn thể “trò chơi Hưởng Đạo” mà từng Trưởng có mặt đã vượt qua chính mình cũng như dâng hiến cho phong trào; tô điểm cuộc sống, phục vụ tha nhân và là công dân gương mẫu. Từng người Trưởng có mặt hôm nay, suốt cuộc đời, kể từ khi tuyên hứa, chào nhau bằng ba ngón tay với ngón cái che cho ngón út... đã chứng tỏ mọi thành công trên cuộc đời hay thất bại đều vui sướng tự hào mình là một Hưởng Đạo Sinh.

Hai Trưởng Nguyễn Hạnh Nhơn và Trần Tiến San đứng trước lá cờ vàng ba sọc đỏ và lá cờ màu xanh hoa Huệ đỏ, bên ảnh BP, để nghe quyết định của Hội Đồng Trung Ương HĐVN gắn huy chương Bách Hợp về những công hiến cho phong trào và cho cuộc sống nhân quần xã hội. Những tia chớp từ các máy ảnh của các hệ thống truyền thanh, báo chí, truyền hình, với liên tiếp những tràng pháo tay và tiếng reo Ah, cũng nói

lên được ý nghĩa từ “trò chơi” Hưởng Đạo với đời thường!

Nhân dịp này, Cọp Gia Lai Tôn Thất Hy được “Ban Hội Tề” Làng Bách Hợp Quảng Tế Nam Cali tặng kỷ vật là tượng con hổ bằng thủy tinh. Trưởng Hà Thúc Như Hỷ thay mặt Ban Hội Tề làng phát biểu và trao tận tay cho Tr Cọp! Những bài hát HĐ, bài hát hùng tráng liên tục, hòa chung nhau, xen kẽ là những phát biểu của các Trưởng “quan khách.” Trưởng Nguyễn Cửu Lâm, đại diện toàn thể các Trưởng Niên trong Gia Đình Bách Hợp Nam Cali chúc mừng làng Quảng Tế lên tám tuổi. Những phát biểu lần lượt của các Trưởng đều chan chứa niềm vui và nụ cười HĐ.

Đặc biệt, Trưởng Nguyễn Đình Tuấn, Văn Phòng Trưởng, Văn Phòng Trưởng Niên HĐVN từ San Jose cũng có mặt. Tr Tuấn kè kè máy ảnh, mong chụp những “bô” đặc biệt về đăng lên báo Liên Lạc – Tiếng nói của HĐTrN – mà chính Trưởng Nguyễn Đình Tuấn làm Chủ Nhiệm.

Tiệc mừng sinh nhật tám tuổi Làng Quảng Tế bày ra đủ những món “Sơn Hào Hải Vị” mang màu sắc Huế. Món bánh tráng xúc gói hến và gói mít non, nem chua Huế... làm cho ta nhớ quá giòng Hương Giang với những con đò, và núi Ngự cùng Tháp Thiên Mục...! Công đầu về những món ăn Huế gọi nhớ, là Phu Nhân Trưởng Trần Tiến San cùng các chị Trưởng làng QT thức suốt đêm thứ bảy thực hiện.

Buổi tiệc mừng sinh nhật đầy tiếng hát ca, những cái bắt tay trái thân yêu tình HĐ kéo dài như không muốn dứt. Nhìn những Trưởng đã già trong sinh mệnh, nhưng rất còn trẻ trong tâm hồn đang cất cao giọng hát, những khóe mắt long lanh sáng, ẩn hiện sau cặp kính; ôm nhau mừng sức khỏe... Sóc tôi cảm thấy rất tự hào vui sướng được đứng chung vòng tròn, tay nắm tay nhau cùng hát bài “Giữ chặt mỗi giây”!

Bỗng nhiên những con virus Hưởng Đạo từ các thớ thịt cũng như từ não bộ của Sóc tôi chạy rần rập khắp người khi nhìn lên lá cờ Hưởng Đạo và ảnh bán thân của vị sáng lập Phong Trào: Baden Powell. Loại virus này có sức lây lan rất ư là kinh khủng!



Trưởng làng Tôn thất Hy sửa soạn cất bánh mừng sinh nhật thứ 8, Làng Bách Hợp Hưởng Đạo Trưởng Niên Quảng Tế



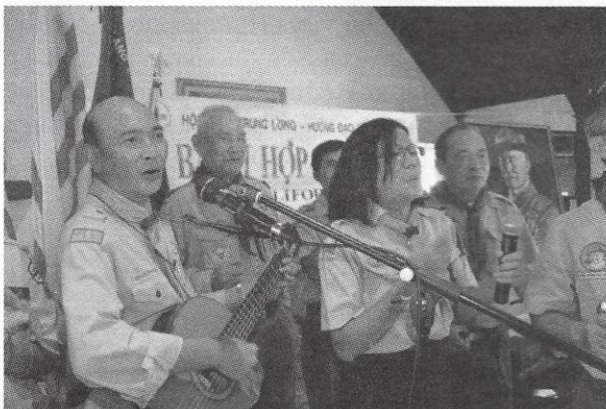
Làng Trường Cọp Gia Lai nhận quà “tượng cọp”



Tr Nguyễn Đình Tuân, Văn Phòng Hướng Đạo Trường Niên trao quyết định của HĐTUHĐVN ân thưởng Huân chương Bách Hợp cho Tr Nguyễn thị Hạnh Nhơn và Tr Trần Tiến Huyền.



Một số trưởng đại diện các đơn vị bạn chụp ảnh kỷ niệm



Lúc thú vui này lòng quyến luyến anh em chúng mình

**Sóc Lý-Luận LÊ ANH DŨNG**



**Làng Bách Hợp  
Hướng Đạo Trường  
Niên Vạn Kiếp, San  
Diego**

**Beo Cản-mãn  
TRẦN DUY MỸ  
Làng Trường**

Với nhu cầu giúp ích và phát triển Phong trào Hướng Đạo tại địa phương San Diego, tôi đã kêu gọi một số cựu huynh trưởng HĐ từ Việt Nam qua Mỹ theo diện HO, phần đông là cựu sĩ quan QLVNCH, công chức v.v. tiếp tục sinh hoạt hướng đạo qua tổ chức Hướng Đạo Trường Niên. Sau các cuộc gặp gỡ với Trưởng Nguyễn Đình Tuân, Văn Phòng Trường HĐTN tại San Jose, tôi đã hội họp với anh em nhiều lần và đã đồng ý thành lập Làng Bách Hợp HĐTN Vạn Kiếp San Diego. Một buổi lễ ra mắt đã được tổ chức vào ngày 6-10-12, với sự chứng kiến của trưởng Cọp Lù-đù Bernard Nguyễn, đại diện Văn Phòng Hướng Đạo Trường Niên. Những chiếc khăn quàng màu tím với huy hiệu HĐTN đã lần lượt được Trưởng Bernard và Làng Trường trao cho từng người.

Sau đây là danh sách dân làng:

- Làng trưởng : Beo cản-mãn Trần duy Mỹ
- Phó nội vụ: Đặng Trí
- Phó ngoại vụ: Nai hiền-hòa Phạm đức Tài
- Thủ quỹ: Beo nhiệt-tâm Ngô Ninh
- Mô làng: Gà rừng năng-nỗ Đinh Tín
- Dân làng: Báo từ-tâm Trần văn Cường,  
Tê giác chịu-khó Mai anh Linh,  
Nguyễn đức Phi, Tăng vĩnh Phúc,  
Lê công Khanh, và Gấu lém Nguyễn duy Ân



Đa số các trưởng của Liên đoàn Vạn Kiếp tham gia sinh hoạt với làng HĐTN trong ban hương sự làng hoặc dân làng.



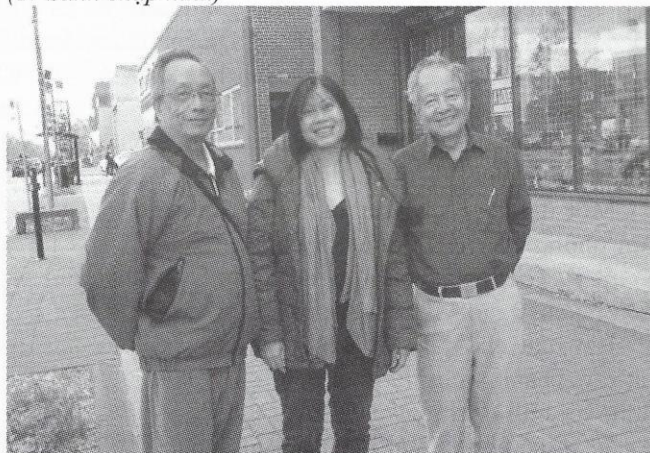
## Tường trình của trưởng Nguyễn Đình Tuấn về sinh hoạt đơn vị

### Montreal, Canada

Ngày 29 tháng 10, 2012, tại Montreal, Canada, tôi đã có cơ hội gặp gỡ quý trưởng Nguyễn đức Thanh, Trần quang Thanh-Trang và Lương thiện Sanh để thảo luận về sinh hoạt của Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Montreal. Các trưởng đã dành cho tôi một sự tiếp đón rất chân tình và cởi mở trong tình anh chị em Hướng Đạo một nhà. Các trưởng đã cho biết hiện tại Làng Hướng Đạo Trưởng Niên tại Montreal không sinh hoạt đều đặn, vì đa số các trưởng sinh hoạt với các liên đoàn, số còn lại vì cao tuổi và thiếu phương tiện di chuyển nên không tham gia nhiều. Tuy nhiên, theo trưởng Thanh các trưởng sẽ cố gắng quy tụ anh chị em Hướng Đạo Trưởng Niên để mang lại một sinh khí mới cho sinh hoạt trưởng niên tại Montreal.



Trưởng Thanh, trưởng Thanh Trang và trưởng Tuấn trước khi chia tay và hẹn gặp nhau trong năm 2013.  
(Tr Sanh chụp hình)



Trưởng Sanh cũng muốn được có hình, nên buộc trưởng Thanh phải đứng ra chụp tấm hình kỷ niệm

## Gia đình Bách Hợp Nam California

Tối ngày 7 tháng 9, 2012, gia trưởng Lý Nhựt Hui và các trưởng thuộc gia đình Bách hợp Nam California đã tổ chức một cuộc gặp gỡ với trưởng Nguyễn Đình Tuấn tại trụ sở Thư viện Việt Nam toàn cầu nhân dịp Trưởng Văn Phòng Trưởng HĐ Trưởng Niên tham dự kỷ niệm chu niên của Làng Quảng Tế tại Nam CA.



Cùng nhau ca bài "anh em chúng ta chung một đường lên" trước buổi họp mặt

Nhận thấy có thể một số Trưởng sẽ không thể tham dự chung vui với Làng Quảng Tế, nên Gia Đình Bách Hợp có ý tổ chức họp mặt đề tương ngộ cùng vị đại diện Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên nam du.

Buổi họp mặt gồm quý Trưởng Trương văn Sáu, Đặng Ngọc Ánh, Nguyễn Khanh, Nguyễn Minh Thế, Lê Thục, Nguyễn Đoàn, Nguyễn Cửu Lâm, Nguyễn Bá Thành, Lê Võ Tâm, và Hồ Đăng.

Chương trình họp mặt thật đơn giản, đôi bên giới thiệu vì tháp tùng Tr. Tuấn còn có chị Tuấn, bước đầu là buổi cơm thanh đạm, trao đổi riêng tư, sau đó là phần thay đổi khăn quàng của Gia Đình cho đồng nhất với huy hiệu Hướng Đạo Trưởng Niên phía sau, các thành viên Gia Đình nhân gặp gỡ Tr. Tuấn đã gửi hiện kim cho văn phòng về chi phí ấn loát báo Liên Lạc, và yêu cầu văn phòng sẽ gửi báo mỗi khi phát hành đến gia trưởng để phân phát cho các thành viên và cũng có cơ hội đề họp mặt.



Buổi họp mặt nào cũng có mặt chị Thục, và chị Thế, lần này có thêm chị Tuấn đứng giữa.

Anh chị em trưởng niên chia tay trong không khí ấm cúng tình huynh đệ tỷ muội.

LÝ NHỰT HUI ghi nhanh

## Sinh Hoạt Hướng Đạo

### Liên đoàn Bách Việt HĐVN, San Jose, CA kỷ niệm 10 năm thành lập

Lê Bình

Công viên Wild Woods Park nằm khuất sâu bên trong thành phố cổ kính Saratoga, dưới chân núi Santa Cruz hôm nay rộn ràng nhộn nhịp với những tà áo dài Việt Nam, các bộ đồng phục hướng đạo. Bước qua cây cầu gỗ dài ngang con suối, khoảng sân cỏ hiện ra, nằm im ắng dưới những tàng cây Maple sắp trở màu vàng; những chiếc lều mát được dựng lên dọc theo con đường trong công viên.

Mọi người đang bận rộn chuẩn bị. Một chiếc cổng bằng gỗ được dựng lên theo kỹ thuật nút dây của hướng đạo; từ trên cột cao căng 10 dây cờ năm màu: Tím, Đỏ, Huyết dụ, Xanh Lục, Vàng là năm màu khăn quàng của 5 ngành Hướng đạo VN. Bước qua cổng là chiếc cầu bằng tre dài 18 ft, như bắt ngang con mương nhỏ dẫn vào vườn, ở đó, bên kia chiếc cầu, người ta có thể thấy một căn nhà lá 3 gian.

Trong các sinh hoạt sinh động, nhiều màu sắc của cộng đồng VN tại Bắc Cali ngoài các hội đồng hương, hội cựu quân nhân, còn có nhiều đoàn thể có các sinh hoạt dành cho các thanh thiếu niên Việt Nam; trong đó có các đoàn Thanh Sinh Công thuộc giáo hội Công Giáo, Gia Đình Phật tử thuộc giáo hội Phật Giáo, và các đoàn Hướng Đạo Việt Nam.

Các đoàn HĐVN tại San Jose bắt đầu rất sớm từ những năm đầu của thập niên 80. Hiện nay có 12 liên đoàn HĐVN với hàng ngàn đoàn sinh sinh hoạt hàng tuần trải dài từ Santa Clara, San Jose đến Milpitas. Trong số đó liên đoàn mang tên Bách Việt.

Vào lúc 10:30 sáng ngày Chúa Nhật 23/09/2012 tại Wild Woods Park, Saratoga, LĐ Bách Việt đã cử hành lễ kỷ niệm 10 năm thành lập. Hiện diện trong buổi lễ có khoảng hơn 100 người gồm có các huynh trưởng các liên đoàn HĐ tại địa phương, quan khách và phụ huynh. Trong số đó người ta nhận thấy có cô Loan Lưu đại diện Girl Scout, Tr. Trương Kỳ Anh BSA, Thanh đoàn Crew 357 ĐĐHK, Trưởng Tôn Thất Cảnh, người huynh trưởng cao niên nhất 87 tuổi, Tr. Nguyễn Đình Tuấn (80) Tiên chỉ của Làng Bách Hợp HĐ Trưởng Niên Bắc Cali, Tr. Lê Quang Tuấn Chủ tịch Hội Đồng HĐVN Santa Clara, Tr. Bernard Nguyễn Trưởng làng Bách Hợp San Jose, các Tr. Lê Xuân Sang LĐT Trường Giang, Tr. Trần Đắc Di, Tr. Phạm Vận LĐT Hoa Lư, Tr. Hồ Đắc Tiến, Tr. Tân Ngô, Tr. Nguyễn Thị Ngoan LĐ Âu Lạc, các Tr. thuộc Làng Bách Hợp HĐTN: Tr. Bùi Công Thắng, Tr. Nguyễn

Trung Tường, Tr. Nguyễn Văn Hiệt, Tr. Đệ Nguyễn, Tr. Ngọc Minh, Tr. Mậu Đơn LĐ Rạng Đông, Tr. Tăng Thị Linh và các Trưởng trong LĐ Bách Việt, các HĐS, phụ huynh v. v. Trong hàng quan khách thân hữu có GS Phạm Huy Khuê Võ đường Hùng Vương, Ông Phan Nguyễn Hội trưởng AVVA San Jose, Ông Cang Đồng Phó HP/AVVA, Ông Trần Điềm Cố vấn AVVA và nhiều cựu chiến binh trong hội, và các cơ quan truyền thông báo chí: Đài SBTN, Truyền Hình VN, Việt Today.

Lễ chào cờ khai mạc diễn ra lúc 10:45 sáng do 4 em HĐS ngành Thiếu đảm trách dưới sự điều khiển của thiếu sinh Andrew Trịnh. Bài quốc ca HK do thanh sinh Daniel Hoàng trình bày với tiếng đàn Mandoline của nhạc sĩ Trần Điềm. Sau lễ chào quốc kỳ, chị Liên Đoàn Trưởng Quý Biện khởi lên 10 tiếng trống biểu tượng cho 10 năm hoạt động. Sau đó chị ngỏ lời chào mừng quan khách, các huynh trưởng, và các bạn hướng đạo hiện diện. Chị phát biểu: "...Mười năm không dài đối với cuộc sống, nhưng 10 năm đối với sinhhoạt của liên đoàn là một đoàn đường đánh dấu sự trưởng thành, là sự tiếp nối những sinhhoạt của các huynh trưởng khai sáng ra phòng trào HĐVN..." Chị sơ lược 10 năm sinh hoạt, sau cùng chị nói với các đoàn sinh "Tiếp nối như dòng nước không cạn nguồn là các anh chị hôm nay đây! ước mong của anh chị là trông thấy các em vững chãi, mạnh mẽ mang trái tim tràn trề nhiệt huyết phục vụ tha nhân hay chí ít cũng là một người Trung nghĩa Trong sạch. Giữ gìn được bấy nhiêu là em đã thành công trên bước đường đời rồi. Mong rằng những năm tháng dài trong hướng đạo cùng với LĐ Bách Việt sẽ là hành trang cho em tung cánh Đại bàng với tương lai xán lạn. Chúc em thành công."

Tiếp nối chương trình là ca sĩ Diệu Linh trình bày nhạc phẩm Tiếng Nước Tôi, và đoàn lân VoViNam biểu diễn với 3 con lân chào mừng khai mại buổi lễ. Tiếp tục sau đó là phần phát biểu của Tr. Lê Quang Tuấn, đại diện Hội Đồng Trung Ương HĐVN, đại diện cho Hội HĐVN tại Santa Clara chúc mừng; Tr. Nguyễn Đình Tuấn, Làng Bách Hợp Bắc Cali, chào mừng và tặng quà lưu niệm đánh dấu 10 năm.

Một đại diện của liên đoàn sơ lược lịch sử hơn 80 năm phong trào HĐVN, và sự hình thành HĐVN tại hải ngoại. BTC cũng giới thiệu những hình ảnh của 80 năm HĐVN, và 10 năm sinh hoạt của LĐ Bách Việt.

Bắt đầu cho phần văn nghệ chào mừng, đoàn múa của các Thanh sinh, tráng sinh với vũ khúc Khúc Hát Ân Tình, với những chiếc áo dài màu tím đính bông mai vàng và các chiếc nón lá VN làm cho sân khấu sinh động hơn, mang người ta về lại quê hương với tiếng hát, chiếc áo dài, nón lá....Đó cũng là chủ đề của sinh hoạt hướng đạo

## TRẠI MÙA THU TRÊN ĐỈNH SHENANDOAH

của LĐ Bách Việt “Học cái mới và giữ gìn nét đẹp quê hương.” Tiếp theo chương trình văn nghệ là phần trình diễn của thanh đoàn Crew 357HĐHK với các nhạc phẩm sôi động, vui tươi thu hút một số du khách đến tham dự.

Phần cuối của chương trình là hướng dẫn quan khách thăm viếng khu vực triển lãm với các hình ảnh sinh hoạt của HĐVN từ năm 1930 đến 2012. Những hình ảnh của các huynh trưởng khai sáng. Tr. Trần Văn Khắc (quá cố) khai sáng phong trào, Tr. Nguyễn Văn Thơ (quá cố) vị hội trưởng HĐVN năm 1975, Tr. Võ Thành Minh, một hiệp sĩ của HĐVN (mất năm 1968), các hình ảnh sinh hoạt của các đoàn HĐ tại Hà Nội, Hải Phòng, Huế, Sài Gòn v. v. Những tài liệu bằng tiếng Việt dùng để huấn luyện huynh trưởng, đội trưởng, phương pháp sinh hoạt, những bài ca hướng đạo v. v.

Bên cạnh hình ảnh, sách báo, trong khu vực sinh hoạt còn có những căn lều bày bán các thức ăn tiêu biểu cho 3 miền VN: Phở Bắc, Bún Huế, Bánh Xèo, Chè, Bún... và có các chị, các em thiếu nữ trong bộ áo dài đủ màu sắc lá lướt qua lại như “Hồ Điệp Xuyên Hoa” tạo thêm màu sắc vui tươi, nhộn nhịp của ngày hội chợ. Đặc biệt căn nhà lá bên cạnh chiếc cầu khi với căn nhà 3 gian có bộ ván ngựa, bàn thờ gia tiên, cây chuối, lu nước, con gà ấp trứng, chiếc giỏ câu... Một huynh trưởng cho biết “Nhà của VN cất bên sông, cạnh giòng suối thường có chiếc cầu khi bắt qua... Bước qua cổng nhà, phải qua cầu trước khi vào nhà.” Anh cho biết thêm “Những việc này tại VN không quan trọng, nhưng ở đây các em có thể nhìn thấy được hình ảnh của quê hương.” Và đó cũng là đường hướng sinh hoạt của LĐ Bách Việt. Giữ gìn và phát huy tinh thần Việt trong cuộc sống mới. Quan khách được thưởng thức những món ăn Việt Nam, nhìn thấy hình ảnh VN. Họ chụp hình kỷ niệm.

Buổi lễ kéo dài với những sinh hoạt trò chơi, bóng chuyền, đi cầu tuột, xích đu v. v. Cũng trong dịp này liên đoàn có phát hành đặc san kỷ niệm 10 năm.

Tương cũng nên biết thêm, liên đoàn Bách Việt có 5 đoàn: Âu đoàn nam Lạc Long Quân, Âu đoàn nữ Âu Cơ, Thiếu đoàn nữ Nhị Trưng, Thiếu đoàn nam Quang Trung, Thanh đoàn Trần Quốc Tuấn. Những đoàn này mang tên các anh hùng anh thư nước Việt, nhắc nhở các đoàn sinh biết được nguồn gốc của mình, và học theo gương sáng của tiền nhân. Buổi sinh hoạt chấm dứt lúc 4:00 chiều cùng ngày.

Huy hiệu Liên Đoàn Bách Việt, San Jose (thành lập ngày 17/9/2002).



Ngày 20 tháng 10 năm 2012 tôi tham dự trại mùa Thu của Liên Đoàn Hồng Bàng, Virginia.

Shenandoah là ngọn núi cao nhất vùng Maryland và Virginia, Hoa Kỳ. Ngọn núi này là địa điểm lý tưởng cho du khách và hướng đạo cắm trại, đi bộ (hiking) xem lá vàng rơi.

Mùa Thu lá đổi màu. Cây xanh nhiều trên đường đi đến vùng núi. Vào tuần lễ thứ ba của tháng 10 mỗi năm lá vàng trên núi thay màu sắc. Cảnh lá vàng thay màu rất đẹp.

Từ nhà tôi thuộc thành phố Germantown, tiểu bang Maryland đến Shenandoah mất gần hai giờ lái xe. Theo sự hướng dẫn của Trại Trường tôi lái xe đến ngọn núi này với đoạn đường ngắn nhất. Tôi cẩn thận xem kỹ bản đồ đến đất trại nếu không đi đúng đường tôi mất thêm 1 giờ lái xe.

Buổi sáng trên đỉnh ngọn Shenandoah đã đầy du khách. Một hàng dài xe ngoằn ngoèo nối đuôi nhau leo núi. Tôi đến cổng chính Thornton Gap Entrance Station với độ cao 2304 feet lúc 9:00. Tôi còn nửa giờ lái xe từ cổng vào đến địa điểm hẹn Fishers Gap Overlook có độ cao 3070 feet lúc 9:30 để tham gia trò chơi hiking.

Tôi chậm chậm leo dốc. Càng lên cao thời tiết càng lạnh. Có mười hai điểm Over looks (quan sát) trước khi đến điểm hẹn Fishers Gap Overlook. Đi ngang qua mỗi điểm tôi đều ngừng lại ngắm cảnh đẹp hùng vĩ trùng điệp của núi non, xem lá cây ngả muôn màu. Mỗi góc cạnh có vẻ đẹp riêng.

Đúng 9:30 tôi đến điểm hẹn. Một số anh em đã có mặt. Ra khỏi xe mọi người mặc thêm áo lạnh, đeo găng tay.

Nhìn từ Fishers Gap Overlook xuống là một vùng bao la. Ánh mặt trời buổi sáng lấp lánh trên những hàng cây. Sương mờ bao phủ. Lá xanh, lá vàng, lá đỏ... đẹp ôi là đẹp. Tức cảnh sanh tình tôi ghi lại: Trên đỉnh Shenandoah, sương pha lạnh mái đầu, lá xanh vàng tím đỏ, quỳn quanh bước chân nhau...

Tất cả tập trung đông đủ. Tiếng ồn ào xé tan cảnh tĩnh lặng của núi rừng. Cả đoàn qua bên kia đường đi hiking. Có hai lối. Một lối đi ngắn bằng phẳng dành cho trưởng niên, phụ huynh. Một lối đi dài, quanh co, khúc khừ vào sâu trong rừng dành cho các em Thiếu, Thanh, phụ huynh trẻ.



Liên Đoàn Hồng Bàng trên Fishers Gap Overlook

Hai con đường đều ngập lá vàng. Từng trận gió rừng thổi qua. Lá vàng bay theo gió. Đẹp và thơ mộng.

Sau buổi hiking anh em tập trung vào khu trung tâm Visitor Center (Phòng chỉ dẫn) để nghỉ ngơi, ăn trưa. Cạnh Visitor Center có Big Meadows với độ cao 3535 feet. Big Meadows là một cánh đồng trống rất lớn du khách thường đi hiking trong khu vực này. Bao quanh cánh đồng là rừng cây. Từ Visitor Center nhìn xuống cánh đồng này tôi thấy nhiều toán du khách với áo khoác lạnh nhiều màu thắp thoáng trong rừng, lá vàng bay theo gió, vài con nai ngơ ngác nhìn theo hướng du khách đi. *"Em không nghe mùa Thu, Lá Thu kêu xào xạc, Con nai vàng ngơ ngác, Đạp trên lá vàng khô,"* bài thơ Tiếng Thu của thi sĩ Lưu Trọng Lư thoáng hiện trong tôi. Còn cảnh nào đẹp thực tế hơn cảnh đẹp trên Big Meadows này nữa. Sau buổi ăn trưa anh em di chuyển đến khu Skyland Resort với độ cao 3680 feet nằm trên cây số 41.7 trên đường Skyline Drive (con đường chính trên núi). Đây là địa điểm có độ cao nhất trên Skyline Drive. Skyland Resort có 179 cabins (phòng). Với những dãy phòng âm cúng và truyền thống. Có tiệm ăn, tiệm bán quà kỷ niệm.

Anh em ghi danh nhận phòng. Ban tổ chức phân chia trại sinh thành từng nhóm: nhóm nam, nhóm nữ, nhóm thiếu sinh, nhóm thanh sinh. Mỗi nhóm chia nhau ở chung phòng. Lối chia này có lợi điểm tiết kiệm tiền phòng cho anh em. Ngoài hai giường một phòng anh em hướng đạo trái sleeping bag (túi ngủ) quanh phòng là có thể ngủ được. Một buổi ăn chiều được tổ chức ngoài trời. Ban tổ chức chọn một khu đất có sân chơi rộng, có bàn ăn, có lò đốt.



Quen thuộc với cuộc sống ngoài trời. Anh em ăn uống vui vẻ với nhiều món ăn đã làm sẵn. Càng lạnh lửa càng được đốt to. Càng suýt xoa anh em càng cảm thấy ấm cúng vì đây là dịp anh em gần nhau, biết bao câu chuyện tâm tình HÈ có dịp nói quanh ánh lửa hồng...

Trên núi trời tối rất nhanh. Thời gian cho buổi ăn chiều ngoài trời khoảng hai tiếng. Anh em nhanh chóng thu dọn rồi về khu phòng riêng của từng nhóm. Không khí nhộn nhịp lúc về phòng. Nhóm này tìm nhóm kia chuyện trò vui vẻ, nói chuyện thâu đêm.

Năm 1996 tôi có tổ chức trại mùa Thu trên ngọn Shenandoah. Cắm trại tại khu Big Meadows. Thời gian đó Làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đồn mới thành lập được một năm. Dân làng còn trẻ. Cắm trại ngoài trời chứ chưa biết cắm trại trong phòng (thuê cabin). Đêm trên núi nhiệt độ xuống thấp dưới 32 độ. Anh em không mang đủ áo ấm (vì không có kinh nghiệm đi trại trên vùng cao.) Cái lạnh khủng khiếp làm dân làng nhớ mãi kỳ trại. Sau này đi trại xa dân làng đều chuẩn bị áo ấm đầy đủ. Ngày nay anh em đã biết thuê (book) phòng khi đi trại trên núi Shenandoah.

Ngay sau buổi ăn chiều Ban Tổ Chức đã thuê phòng cho kỳ trại tháng 10 năm 2013. Vào mùa Thu thời điểm tháng 10 rất đông du khách book phòng, first come, first served (ghi danh trước có phòng trước, lựa chọn được phòng ưng ý,) chậm là không còn phòng nữa.

Sáng hôm sau 21 tháng 10 năm 2012, anh em lần lượt ra về. Tôi lái xe thăm hang Luray Caverns. Một hang động nổi tiếng của tiểu bang Virginia. Luray Caverns cách Shenandoah khoảng 20 phút lái xe. Đã đi trại Shenandoah mà không đi thăm hang động Luray Caverns rất uổng. Luray Caverns là một kỳ quan thế giới.

Trên đường về tôi có cảm giác buồn vui lẫn lộn. Vui là có một dịp đi cắm trại xa vào cái tuổi xế chiều. Thăm lại cảnh mùa Thu trên núi cao hùng vĩ. Buồn là vì không còn nhiều dân làng tham gia cắm trại như xưa. Những người cũ không còn hăng say lái xe leo núi, không đủ sức khỏe chịu đựng được cái lạnh trên cao. Vài dân làng đã lìa rừng.

Ôi mùa Thu trên đỉnh Shenandoah...!

### Công Bền Chí NHỮ VĂN TRÍ

## Trại họp bạn ĐỒNG TÂM IV

Nhân dịp lễ Lao Động Hoa Kỳ, trại họp bạn Đồng tâm IV (ĐTIV) đã được tổ chức trong 3 ngày mùng 1, 2, 3 tháng 9 năm 2012 tại khu trại Cutter Scout Reservation Camp thuộc thị xã Boulder Creek, nằm phía tây nam thành phố San Jose khoảng 45 dặm. Trại họp bạn do Ban đại diện miền tây bắc Mỹ, phối hợp với 2 hội đồng HĐ Việt nam thuộc Châu Santa Clara và Châu Sacramento, tổ chức với hơn 1,200 trại sinh thuộc 10 liên đoàn tham dự. Riêng LĐ Lạc Việt đã tập trung từ 5 giờ sáng và xuất phát từ thủ phủ Sacramento xuôi nam trên 150 dặm, xuống tới đất trại vừa khít giờ chuẩn bị khai mạc.

Trại ĐT IV đã được lên kế hoạch cả 1 năm trước, nhưng khó tìm địa điểm có thể chứa hơn 1000 trại sinh lẫn phụ huynh tham dự. Ban tổ chức đã may mắn tìm được đất trại có đầy đủ điều kiện thuận lợi. Đó là khu trại HĐ Cutter Scout Reservation Camp, nằm trong khu Công viên tiểu bang Big Basin Redwood State Park.

Đường lên đất trại có khoảng 30 dặm quanh co, hiểm trở nhưng rất đẹp. Trại Cutter là khu đất trại hướng đạo rộng lớn và đầy tiện nghi, như phòng họp, nhà ngủ cabin với giường nệm, nhà vệ sinh, hồ tắm, hồ chèo thuyền, sân bắn cung, bắn súng săn đạn bi, đoạn đường vượt chướng vật, các bãi tập họp lớn, sân khấu trình diễn văn nghệ, khu lửa trại, và nhất là các khu cắm lều trại rộng rãi. Đặc biệt khu trại có cây cối và cảnh rất đẹp. Do đó khu trại này để dùng làm trại trường huấn luyện và hội nghị trường các cấp, đồng thời là nơi tụ họp trên 1 ngàn trại sinh.

Sáng thứ bảy ngày 1-9-2012, sau khi các đơn vị đã nhận khu vực dựng lều và dựng thủ công cũng như sắp xếp doanh trại gọn gàng, tất cả các đoàn đã theo tiếng còi và giờ tập họp chung đầu tiên, mang theo cờ đoàn và y phục chính thức HĐ chinh tề kéo về địa điểm hành lễ chào cờ khai mạc trại. Trại trưởng Lê quang Tuấn, chủ tịch ban đại diện miền Tây Bắc Mỹ kiêm chủ tịch hội đồng HĐVN châu Santa Clara, chào mừng các phụ huynh, các trưởng và hướng đạo sinh đã tụ họp đông đủ tại trại và tuyên bố khai mạc trại Đồng Tâm IV.

Thường trực tổng quát Huỳnh Dũng đã lần lượt giới thiệu từng liên đoàn (LĐ) hiện diện và đọc lại chương trình trại, rồi trưởng ban sinh hoạt Nguyễn Giang hướng dẫn các chương trình sinh hoạt của trại theo ngành và giờ giấc. Kế đến là trưởng Thomas căn dặn luật trại thể hiện tinh thần tranh đua và an toàn sinh hoạt. Cuối cùng là trưởng Thức, thuộc LĐ Trường Giang, phụ trách ban vệ sinh và trật tự, lưu thông. Đặc biệt ban y tế với các y sĩ phụ huynh do bác sĩ Trần đắc Di làm trưởng ban. Sau lễ khai mạc là giờ cơm trưa và nghỉ trưa, trước khi vào sinh hoạt từng ngành và chương trình sinh hoạt cho phụ

huynh. Trước giờ ăn tối của các LĐ là cuộc thi nấu ăn của trại sinh.

Ngày thứ hai của chương trình vào chủ nhật, mùng 2-9-12, bắt đầu với vệ sinh cá nhân và giờ tập thể dục đơn vị. Kế tiếp là giờ tinh thần được định trí với khu vực riêng dành cho các tôn giáo. Riêng phía Công giáo có thánh lễ do linh mục Lưu Đình Dương, tuyên úy cử hành, trong khi anh chị em Phật tử có lớp hướng dẫn giáo lý rất tôn kính. Buổi ăn sáng thật đơn giản, nhưng đậm ấm tạo sức lực cho các trò chơi thi đua tập thể và thể thao giải trí, như bóng chuyền, chạy đua toàn đội, bơi lội, chèo thuyền, bắn súng đạn bi, bắn cung tên, vượt chướng ngại vật, giống như đoạn đường chiến binh của quân đội, như trèo cao, nhay xa, leo dây, tuột dây, bò sát đất v.v... thật lý thú. Các trò chơi đều được các trưởng và đoàn sinh có bằng chuyên môn theo dõi, hướng dẫn an toàn.

Nghỉ trưa và ăn xong, lại tiếp tục các đơn vị thay đổi vị trí khu chơi rất uyển chuyển. Gây cần nhất là vòng thi đấu bóng chuyền phụ huynh và sôi nổi nhất là cuộc thi nấu ăn của 10 toán phụ huynh của các Liên đoàn với thực đơn tự do qua những phần nhu yếu phẩm phân chia đồng đều và hạn lượng giống nhau. Đề tài thi nấu bếp hôm nay là đồ chay, với đậu hũ, và rau, cà, bún tàu cùng các gia vị đông đúc sẵn. Cổ võ đội nhà và người thi nấu đều sôi động, lẫn nhanh khéo thật nhịp nhàng, với sự trình bày trang trí hấp dẫn và mùi vị sào nấu thơm ngon. Món dự thi sau khi đã được chấm điểm do 3 giám khảo độc lập và được bầu chọn nếm và cho điểm, chia ra cho toàn đơn vị thưởng thức.

Tiếp sau buổi ăn tối là phần sửa soạn văn nghệ lửa trại tại sân khấu vĩ đại và vững chắc, với nguồn điện đầy đủ, và vòng ngồi xem rộng rãi thoải mái, đã được xây dựng từ trại Thăng tiến 3 năm 1990 và tồn tại đến bây giờ.

Văn nghệ lửa trại bắt đầu bằng nghi thức gọi lửa, châm lửa và nhảy lửa. Tiếp nhau là các mục vui thật đặc sắc của các đơn vị từ ấu sinh, thiếu, thanh sinh và cả của các trưởng và phụ huynh nữa. Thế là cả trại cùng trình diễn và thưởng thức với những màn ca vũ nhạc kịch thật xúc tích, có chuẩn bị và tập dượt thật kỹ lưỡng, kể cả phần diễn phục, diễn cụ và trang điểm sang, đẹp và hấp dẫn. Quản trò là Tr. Nguyễn Nhựt của Sacramento đã khéo sắp xếp để tiết mục được liên tục trình diễn cho khớp và kịp thời gian cho các đơn vị trở lại đất trại lo tắm và đi ngủ đúng giờ. Dù ban quản trại đã rộng mở thêm giờ vui, khi chấm dứt vẫn còn nhiều người luyện tiếc nán lại bên lửa tàn để trò chuyện..

Riêng các huynh trưởng cũng còn thêm trò chơi vui ban đêm “đặc biệt” dành cho ngành trưởng. Trong thỉnh lặng nhưng đều hứng thú và mang nặng kỷ niệm cho các trưởng được “điểm phúc” lựa chọn và tham gia.

Ngày thứ hai 3-9-12 là ngày thứ 3 cũng là ngày cuối của trại. Vẫn sau phần vệ sinh cá nhân và thể dục đơn vị,

là phần ăn sáng. Đặc biệt hôm nay cũng là ngày lễ Lao Động, nên ban điều hành trại cũng nêu lên chức vụ cao trọng và tôn kính của các phụ huynh qua công sức lao động nặng nhọc vất vả lo cho đời sống và xây đắp tương lai của các con em, nhờ đó tất cả trại sinh có phương tiện và cơ may sinh hoạt HĐ. Phần ghi nhận đặc biệt của các phụ huynh trong kỳ trại là lo phần âm thực để các đơn vị có nhiều giờ sinh hoạt thoải mái. Xin chân thành cảm ơn và ghi công quý phụ huynh HĐ.

Vì là ngày cuối nên các sinh hoạt hôm nay dành cho mục đích kết thân, thắt chặt mối dây thân ái HĐ, để các trại sinh có thêm bạn và liên lạc nối kết lâu dài.

Do có những đơn vị phải di chuyển xa xôi, cũng như để có nửa ngày thư giãn chuẩn bị cho trường lớp ngày hôm sau, cũng như có đủ tinh táo lẫn sức khoẻ cho quý phụ huynh và các trưởng trở lại công sở chu toàn nhiệm vụ, trại ĐT IV đã phải thực hiện sớm phần thu xếp lều tranh và vệ sinh trại, trước khi họp chung để tổng kết thành quả thi đua và phát thưởng, cũng như khen ngợi. Sau lời cảm ơn quý phụ huynh, quý trưởng và các trại sinh là phần cử hành lễ hạ kỳ và chia tay vào lúc 11 giờ trưa. Ba ngày trại với 1 năm chuẩn bị nhưng vẫn quá ngắn cho cuộc vui HĐ, các trại sinh và gia đình có được kỳ trại đầy ắp niềm vui và kỷ niệm nên ra về với đầy luyến nhớ, quên đi cả những nhọc mệt trong mấy ngày qua mà chỉ giữ lại những trò vui, chuyện cười và tình bạn thắm thiết, nên tất cả đều hẹn nhau tái ngộ vào trại ĐT-V, mà có người đề nghị mỗi năm 1 lần cho đỡ nhớ và bớt thèm. Thôi thì: *Đường trường sông núi hẹn nhau ta sum vầy.*

Theo sự giải thích thì tên trại Đồng Tâm được gợi ý từ bản hội ca, nhắc nhở đến chữ “TÂM” nhiều lần “Anh em ơi rèn trái tim vững vàng” “Chúng ta cùng kiên tâm tiến lên” và “Luôn luôn ta bền gan rèn tâm hồn trong sáng” vì vậy gia đình HĐVN tại vùng San Jose luôn phát tâm, nhất tâm và đồng tâm hợp lực phát triển phong trào. Được biết hiện nay HĐVN có mặt tại San Jose từ đầu năm 1981 và Hội đồng HĐ châu Santa Clara thành lập từ năm 1987, đến nay có 12 LD với danh hiệu Âu Lạc, Bách Việt, Diên Hồng, Hoa Lư, Hướng Việt, Lạc Việt, Lạc Hồng, Phù Đổng, Ra Khơi, Rạng Đông, Trường Giang và Việt Nữ. Thêm vào đó là Xóm Trường niên với trên 50 thành viên. Mỗi LD có từ 4 đến 8 đơn vị thuộc đủ ngành và thuộc Hội Nam (BSA) và nữ HĐ (GSUSA) sinh hoạt rộng khắp quận hạt Santa Clara nơi có 1 khu Little Saigon, và với trên 100 ngàn người Việt sinh sống. Trong khi Hội đồng HĐVN tại Sacramento có Liên Đoàn Lạc Việt đã thành lập từ năm 1984 đến nay và đang phát triển mạnh mẽ.

NGUYỄN MẠNH KYM

## Ngày hội Liên Đoàn Thăng Long

Từ trưa thứ bảy 15 tháng 12/2012 vừa qua, hội trường của trường tiểu học Dr. Jone Salk tại Anaheim – Nam Calif. bỗng nhộn nhịp khác thường, vì nơi đây các hướng đạo sinh của Liên đoàn Thăng Long 1789 đang tất bật chuẩn bị cho Xmas Party và Award Announcement 2012 cho các HDS của Liên đoàn đã hoàn tất các đăng thứ theo chương trình rèn luyện sẽ diễn ra vào tối nay.

Đúng 5 giờ chiều, sau phần chào mừng quan khách tham dự lễ hội của Liên đoàn gồm các huynh trưởng của Orange Frontier District, Wood Badge Staff khóa W4-39-11-1 Orange County Council, các huynh trưởng đã và đang sinh hoạt tại các đơn vị HĐ Việt nam, đặc biệt các huynh trưởng trong văn phòng Hướng Đạo Trường niên từ San Jose và San Diego dù xa xôi, cũng đã hân hoan về dự và thân hữu hơn 200 người, đã nghiêm trang đứng dậy đón quốc kỳ Mỹ, Việt, và Liên Đoàn Kỳ Thăng Long 1789 để khai mạc lễ hội.

Mọi người đã nghiêm trang đọc lại Lời tuyên thệ công dân Hoa Kỳ, cất cao tiếng hát quốc ca Việt Nam Cộng Hòa, hội ca Hướng Đạo Việt Nam, và rồi... tâm tư bỗng chùng xuống khi tưởng nhớ đến các bậc tiền nhân, các anh hùng dân tộc, những huynh trưởng HĐ tiền bối, hay những người đã nằm xuống vì lý tưởng độc lập tự do của nhân loại, trong phút tưởng niệm (Moment of silence) Luật và lời hứa HĐ đã được lập lại trong phần mở đầu chương trình tối nay.

Sân khấu bỗng xôn xao ngay khi quý trưởng của Wood Badge Course mang lên sân khấu “khúc gỗ có cắm cây riu” ở trên và bên hông có khắc dòng chữ W4-39-11-1. Đây chính là những thứ cần thiết của nghi thức trao huy hiệu Rừng cho những trưởng đã trúng cách trong khóa huấn luyện huynh trưởng của phong trào Hướng Đạo- tối nay, hai trưởng Lê thể Ngọc-Bảo và Lê Thụy Khánh-Vân của Liên đoàn Thăng Long là những người sẽ nhận huy hiệu này- Các trưởng đã nhắc lại tư cách, trách nhiệm của huynh trưởng và mọi người được giới thiệu về ý nghĩa của dây da hai gỗ, khăn quàng Gilwell và truyền thống trại trường này của phong trào Hướng Đạo với bài hát “Back to Gilwell...happy land”... mà những ai đã qua huấn luyện không thể quên, đem lại cho quý trưởng đã mang khăn nhiều cảm xúc bồi hồi.

Dáng dấp nhanh nhẹn trẻ trung của các Thanh sinh Thanh đoàn Bắc Bình Vương (Crew1789) đã làm cho không khí của hội trường bừng lên, khi các em bước lên sân khấu để nhận huy hiệu Đồng (Bronze Award) và Vàng (Gold Award) của Boy Scout of America- Dịp này các Venturer Thảo-Trâm Nguyễn, Ana Nguyễn, Minh Phan, Tom Tran, Jeff Tran, Pete Tran, đã nhận Bronze Award, và Giang Nguyễn, Thảo-Tiên Nguyễn đã nhận Gold Award- Hầu hết các Thanh sinh này đã trưởng thành

từ các Thiếu Đoàn Nguyễn Huệ và Bùi Thị Xuân, sau 2 năm sinh hoạt tích cực, năng nổ trong nhiệm vụ phụ tá sinh hoạt, huấn luyện cho các em Thiếu sinh thăng tiến, đồng thời phải tu tiến, khám phá khả năng của mình trước thiên nhiên và hoạch định các mục tiêu cao hơn trong đời sống HĐ, một bước cần thiết để trở thành các huynh trưởng của phong trào mai sau.

Không thua gì các anh chị Thanh sinh, các nữ Thiếu sinh của Thiếu đoàn Bùi thị Xuân-Troop 2506 Girl Scout cũng xứng đáng để nhận huy hiệu Bronze Award và Silver Award của hội Nữ HĐ Hoa kỳ. Trong dịp này, các em Phoebe Phạm, Christine Nguyễn và Thảo-My Nguyễn nhận Bronze và Thảo-Thơ Nguyễn nhận Silver Award về những cố gắng trong sinh hoạt HĐ.

Hai đội trưởng Brian và John đã hướng dẫn Peter Trần lên sân khấu để nhận huy hiệu Eagle Scout, đây là lần thứ sáu, Liên đoàn Thăng Long cử hành nghi thức này và lần này thể thức “Voice Of Eagle” đã được chọn, để nhắc lại hành trình Eagle Scout Peter đã trải qua trong 8 năm kể từ ngày gia nhập HĐ như là một sói con, rồi 6 năm là thiếu sinh Peter đã dần lớn lên theo các đẳng thứ HD, và trưởng thành trong suy nghĩ, rằng mình phải sống xứng đáng là một HDS.

Thiếu trưởng Lê quang Đức đã nhắc lại các đòi hỏi bắt buộc với một HDS Đại Bàng rồi trao huy hiệu Đại Bàng cho mẹ của Peter, bà Nguyễn Trần, để bà gắn lên ngực áo con mình trước sự chứng kiến của toàn thể khách tham dự, khấn nguyện, thẻ hội viên NESAs, và Bằng chứng nhận Eagle Scout đã được các Trưởng của Orange Frontier District, không quên lời nhấn nhủ rằng: “Peter, chúng tôi trông đợi nơi em, kể từ ngày hôm nay, đời sống của em phải thể hiện em là một hướng đạo sinh với danh hiệu Hướng đạo Đại Bàng”.

Toán thủ kỳ đã nhịp bước đều trở lại sân khấu, để cùng khách tham dự chào tiễn cờ, chấm dứt phần nghi thức trao đẳng thứ cho các đoàn sinh tối nay trong tiếng vỗ tay vang dội hội trường. Khi màn hình Slide show tiếp nối chương trình vừa được bật sáng lên, hoạt động của Liên đoàn Thăng Long trong năm 2012 vừa qua đã dẫn người xem đến với những ngày trại sinh động, từ bãi biển San Clemente lòng lộng biển xanh, trời rộng Pyramid Lake với nắng gió hầm hập, Jackson Flat với rét buốt núi rừng của California và Zion National Park, Bryce National Park mưa gió chập chùng giữa những rặng núi sừng sững trước mặt của tiểu bang UTAH như một quà tặng cũng chính là thách đố của tạo hóa với những người yêu đời sống thiên nhiên như các HDS Thăng Long và gia đình hay dưới trời mưa không dứt của ngày Feed Homeless tại Santa Ana.

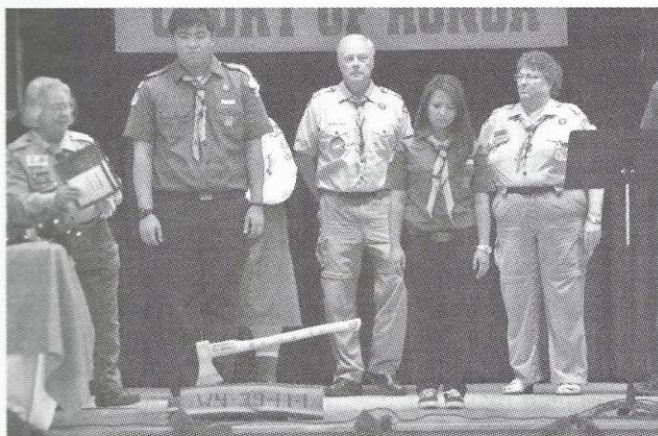
Khách tham dự cũng đã thưởng thức những món ăn dân tộc, do Ban Phụ huynh chuẩn bị, và một chương trình văn nghệ do các em biên soạn, trình diễn qua các điệu múa quạt, nón, với những tà áo dài truyền thống, các hoạt

cảnh học đường lồng trong các bản nhạc vui tươi, các bài hát tình tự quê hương do phụ huynh hát, đã làm cho 4 tiếng đồng hồ như ngắn lại, không đủ để nói những điều muốn nói- như những huynh trưởng của Orange Frontier District, các huynh trưởng HĐVN và quan khách, khi chào từ biệt đã nhấn lại: “Chúng tôi đã có những giờ phút tuyệt vời trước những thành quả mà các bạn đã đạt được. Xin chúc mừng thành công của LĐ Thăng Long...”

**Báo Nhiệt-tâm LÊ QUANG ĐỨC, RS.**



Trưởng Lê quang Đức điều khiển buổi lễ chào cờ và toàn bộ chương trình



Tr. Lê Thế Ngọc Bảo, LĐT LĐ Thăng Long, và Tr Lê thụy Khánh-Vân nhận wood badge từ tay Course Director



Tr. Tăng thị Linh, đại diện VP HĐTN gắn Silver Award cho em Thảo-Thơ

# HỘP THƯ TAT

Đọc bài quý Trường gửi về cho LL, tôi có vài nhận xét sau đây xin chia sẻ cùng quý trường.

\* **Về nội dung.** Xin quý trường gửi bài cho LL thì đừng gửi cho báo HĐ khác, và ngược lại. Kỳ này, có Trường gửi bài cho Liên Lạc, mà mới đây tôi đọc được bài ấy đã đăng trên báo Bạch Mã. Bài ấy chúng tôi đã lay-out trên LL số này, nhưng đành phải gác lại vì đất đai LL giới hạn mà dành ra 10% đất (3 trang trong 30 trang) cho bài đã được phổ biến thì phung phí quá. Chỉ trong trường hợp đặc biệt, Liên Lạc mới dành đất cho bài viết hay bản tin đã xuất hiện đâu đó để sự phổ biến chung được rộng rãi và đều khắp. Mong quý trường lưu ý.

\* **Về tiếng Việt.** Trong Việt ngữ, các dấu hỏi hay chấm than cũng đều là những dấu ngắt, hay dứt, câu. Do đó, sau những dấu này, người ta không cần thêm dấu chấm câu nữa, xin quý trường lưu ý. Khi đánh máy, hệ thống máy tại Mỹ đã xếp đặt các dấu sát mẫu tự cuối cùng, không như thói quen của nhiều người Việt là có một space. Vì thế, xin quý trường nhớ cho điều này. Ai để space giữa mẫu tự của một chữ với một dấu nào đó, bất luận là chấm, phẩy, hỏi... mà chữ ấy ở cuối dòng thì quý trường sẽ thấy chữ thì ở dòng trên, còn dấu thì sẽ ở hàng dưới ngay! Ngoài ra, liên quan đến tiếng Việt là ý thức chính trị. Chính quyền Cộng Sản Việt Nam không sử dụng ngôn từ của người dân Việt Nam Cộng Hòa. Hoặc là họ đảo ngược từ ngữ thân quen miền Nam, như bảo đảm thành đảm bảo, đơn giản thành giản đơn... Hoặc họ thay hản từ ngữ, như ghi danh thành đăng ký, đi xem thành tham quan, thập niên thành thập kỷ... Với chiến thắng quân sự năm 1975, đảng Cộng Sản Việt Nam đã chiếm trọn chính quyền nước Việt. Nhưng chiến thắng quân sự không phải là chiến thắng văn hóa. Đề nghị chúng ta cần ý thức vấn đề chính trị trong ngôn ngữ để thể hiện lòng tự trọng và nhất là để duy trì sự trong sáng của tiếng mẹ đẻ.

\* **Về tên rừng.** Trường nào gia nhập Hội Đồng Rừng tất đã có tên rừng. Theo truyền thống, tên rừng Việt Nam có hai phần, là một danh từ chỉ tên vật tổ và một hình-dung-từ chỉ tích cách đặc thù của một tráng sinh. Danh từ có thể là một danh từ kép, nhưng thường là danh từ đơn như Hồ, Báo, Ngựa, Sóc... Còn hình-dung-từ có thể là hình-dung-từ đơn nhưng thường là hình-dung-từ kép như Nhanh-nhẹn, Tháo-vát, Thận-trọng, Lý-luận... Khi cần đề cập đến tên rừng, Liên Lạc sẽ ghi cả tên rừng cùng tên người và sử dụng dấu gạch nối. Đây là trường hợp sử dụng dấu gạch nối duy nhất trong cách viết Việt ngữ của Liên Lạc để phổ hiện tính cách của một Tráng Sinh trong Hội Đồng Rừng. Đây không phải là sự áp đặt mà chỉ căn cứ vào cách viết

Việt ngữ hợp lý và chính xác, tuy có thể khác lạ với cách viết của người khác hay trong nơi khác, xin quý trường lưu ý. “Nhanh” thì có nghĩa rồi, nhưng còn “nhẹn” là nghĩa gì? Vì thế, phải là hình-dung-từ kép Nhanh-nhẹn mà không phải là Nhanh Nhẹn!

\* **Trường Gà Lôi Tô Văn Phước-Minh Trang Oanh-oanh Hùng-khí.** Hai Trường đã tích cực cộng tác với Liên Lạc khiến anh em Tòa Soạn lên tinh thần. Số này có bài của cặp uyên ương «ngày nào cũng vui về đêm ấm» rồi. Tôi mừng là bài của Trường đề cập đến những nhận thức đúng đắn về hiện tình Phong Trào và những chuyện rất cụ thể và thực tế cần đề ý và cần thực hiện. Chúc quý Trường vui mạnh.

\* **Trường Kathy Trần.** Chúng tôi rất tiếc là không đăng được bài Trường gửi. Nội dung của bài thích hợp cho sách báo trong Cộng Đồng hơn là báo Hướng Đạo. Thành thật cảm ơn Trường và mong Trường gửi cho bài viết trong khung cảnh của tinh huynh đệ Hướng Đạo.

\* **Trường Beo Hôi Nguyên Trần Trung Hợp.** Những bài viết của Trường dựa trên người và việc mới đã tạo thêm sinh khí cho LL. Xin cảm ơn sự cộng tác nhiệt thành và sự cảm thông của Trường.

\* **Trường Sói Trầm-ngâm Nguyễn Minh Triết.** Cảm ơn Trường đã gửi bài viết đầy tình cảm về Trường Cung Giũ Nguyên. Liên Lạc đã lay-out bài của Trường cho số 7 này. Nhưng khi nhận được Bạch Mã số 79 (th. 12.2012) thì đã thấy bài của Trường đăng trong Tin Tức Huấn Luyện và Diễn Đàn Tráng Sinh này rồi. Vì thế, Liên Lạc đành phải thay bằng một bài khác. Rất mong Trường sẽ chia sẻ với độc gia của Liên Lạc số tới một món ăn tinh thần mới mẻ.

\* **Trường Sóc Lanh-lợi Lê Anh Dũng.** Liên Lạc bao giờ cũng mong nhận được hồi ký của quý Trường Niên đã một thời «vùng vẫy» trong Phong Trào. Hồi ký của ALT Dã Tượng Nhiệt-tình Bùi Hoàng Hoanh vừa chia sẻ những sinh hoạt HĐ trước năm 1975 tại Bình Định vừa là những kỷ niệm riêng và thân quý của một số HDS nay đã sáu bảy bó. Cảm ơn sự đóng góp của quý Trường cho Liên Lạc.

\* **Trường Công Bền Chí Nhữ Văn Trí.** Liên Lạc nhận được bài và củi lửa của Trường. Bài của Trường nóng hổi sự kiện mới xảy ra, cùng những ý kiến xây dựng và cụ thể rất thích hợp với Tiếng Nói của HĐTrN. Thân ái chúc Trường vui khỏe.

\* **Trường Bò-nông Năng-động Trần Đỗ Cung.** Xin ghi tên Trường như thế này, thay vì cái tên Robert Trando xa lạ với người Việt. Phần tiếp theo bài «Kỷ niệm tháo vát



HĐ» của Trường đã đi trong số này. Cảm ơn Trường đã thông cảm với sự cẩn thận của Ban Biên Tập. Kính chúc Trường an khang và sáng tác mạnh trong năm 2013.

\* **Ô/Bà Mai Le.** Chúng tôi đã nhận được điện thư của Ô/Bà về việc gửi báo Liên Lạc đến Trường Lê Hữu Mục. Chúng tôi đã chuyển điện thư cho Ban Quảng Bá giải quyết. Trân trọng.

\* **Trường Sơn-dương Thận-trọng Ngô Sỹ Hân.** Xin ghi nguyên văn điện thư của Trường:

*Sent: Tue, 20 Nov 2012 20:18:07 -0000 (UTC). Subject: ngosyhan2002@yahoo.com*

*Tr. Trần Anh Tuấn, Hôm đi trại Giữ Vững 16, tôi được Tr. Đặng Dân Nam tặng cho tờ báo Liên Lạc số 6. Xem xong rồi thì muốn liên lạc thường xuyên luôn! Cách đây mấy ngày tôi có gửi góp chút củi để giữ lửa. Xin Trường vui lòng gửi số báo này cho hai Trường mà địa chỉ tôi sẽ ghi dưới đây. Hai Trường này lâu nay lơ là với Hướng Đạo nên tôi muốn gợi ý "Hướng Đạo một ngày là Hướng Đạo mãi mãi." Riêng tôi thì gửi kể từ số sau. Và chuyện lửa củi nếu thấy "hẻo' quá thì xin cho biết.*

LL rất mừng nhận được điện thư của Trường. Ngoài tên tuổi và địa chỉ của mấy "bố" còn đang ngỡ ngáo bên ngoài, Trường ghi địa chỉ nhà với zip code 9 số, số điện thoại nhà, số điện thoại cầm tay, số fax... của Trường. Hội Đồng Rừng năm nào quả đã nắm bắt con người thật của Sơn-dương từ lâu! Thân ái chúc Trường sang năm mới 2013 càng thận trọng theo dõi xem Liên Lạc cần gì để... hành động kịp thời!

\* **Trường Trâu Tháo-vát NVH.** Lâu lắm rồi, nay mừng thấy Trường tái xuất giang hồ. Câu chuyện thật xảy ra vào năm 2005-06 mà Trường hồi tưởng và chia sẻ với Liên Lạc đã đi trong số này. Chúng tôi đã đôi tựa đề vì Trường Chủ Nhiệm LL muốn kiêng nói chuyện chết chóc trong dịp đầu năm! Ngoài ra, Trường đổi danh xưng "Trường Niên" thành «lão sinh» thì không chính đâu. Như tôi là một, nay đã 70 mà có bao giờ thấy mình "già lão" gì đâu, thưa Trường!

\* **Nhắn tin.** Trong thập niên 1950, tôi là thiếu sinh thiếu đoàn Phan Đình Phùng, đạo Xuân Hoà, thiếu trưởng là anh Nguyễn Văn Hàm. Hồi đó, tôi là đội trưởng đội Nai, Chu Bá Cao là đội trưởng nhất... Các thiếu sinh khác tôi còn nhớ là Trần Mạnh Tuấn, Phan Tuyên, Nguyễn Văn Nụ (đội phó), Âu Dương Thệ... Rất mong liên lạc lại với các thiếu sinh PĐP, nhất là Phan Tuyên và Chu Bá Cao.

**Sóc Lý-luận TRẦN ANH TUẤN**

# Nói dây liên lạc

**Ngựa Siêng Năng NGUYỄN ĐÌNH TUẤN**

**Trường Lê Hữu Mục, Montreal, Canada**



Rất vui được vào nhà dưỡng lão thăm anh, không ngờ anh còn khỏe mạnh, trí nhớ mình vẫn anh em mình còn nhắc lại những chuyện xưa với đầy đủ chi tiết, ngạc nhiên nhất là

anh cất tiếng hát thật lớn một bản nhạc anh vừa sáng tác. Chúc anh vui mạnh và tiếp tục sáng tác.

**Quý trưởng Trần quang Thanh-Trang, Nguyễn đức Thanh và Lương thiên Sanh, Canada**

Cám ơn quý trưởng đã tiếp đón tôi thật nồng hậu trong tình anh em HĐ, lại còn cho quà kỷ niệm. Hy vọng trong năm 2013, tôi có dịp qua Montreal để được tham dự một cuộc họp mặt thật đông đủ Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trường Niên Montreal.

**Chị Nguyễn Trung Thoại, Montreal, Canada**



Trong thời gian ở Montreal, muốn tới thăm chị, Trường đã cho địa chỉ và số điện thoại, gọi nhiều lần không thấy ai trả lời, đành phải ra nghĩa trang thăm mộ anh.

Xin cảm ơn chị và gia đình đã yểm trợ cho anh em phụ trách báo liên lạc để tiếp tục duy trì tinh thần Nguyễn trung Thoại. Có gánh vác trách nhiệm mới thông cảm các khó khăn và hy sinh của Ngựa Chậu khó đã phải đi qua.

Kính chúc chị nhiều sức khỏe và an vui. N.Đ. Tuấn

### **Trưởng Trần duy Mỹ, San Diego**

Cám ơn trưởng Mỹ và các trưởng thuộc Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Vạn Kiếp, San Diego. Làng mới được thành lập mà đã nghĩ tới yểm trợ cho báo Liên Lạc. Xin ghi ơn và hy vọng nhận được tin tức sinh hoạt của làng để đăng trong số báo tới.

### **Trưởng Nguyễn Huy, Franklin Park, IL**

Đã nhận được chi phiếu của trưởng. Xin trưởng cho biết tại Franklin Park có ai là Hướng Đạo để gửi báo và giữ liên lạc. Cám ơn và tabtt trưởng.

### **Trưởng Đinh Hoài Phong, Huntington Beach, CA**

Thật vui được gặp trưởng ngày kỷ niệm 8 năm Làng Quảng tế. Cám ơn trưởng đã tặng củi lửa cho báo Liên Lạc và đã cho ý kiến về đăng trên báo Liên Lạc các ngày giỗ kỵ của các trưởng đã có công gây dựng phong trào Hướng Đạo Việt Nam để tưởng nhớ và ghi ơn các trưởng. Sẽ cố gắng thu thập các tin tức này trong một mục riêng biệt trên báo. Chúc trưởng vui mạnh.

### **Làng bách hợp hướng đạo trưởng niên Charlotte, NC**

Đã nhận được chi phiếu do trưởng Lê thông Kính gửi, cám ơn quý trưởng đã giúp củi lửa cho báo Liên Lạc, như ghi nhận trong mục *Củi cho lửa trại* trong số báo này. Huy hiệu đã được gửi tới trưởng và anh Ngô Thăng qua mail, cũng gửi thêm để hy vọng Làng ta sẽ có thêm dân. Sẽ gửi cả hai số báo 6 và 7 tới anh Thăng.

### **Trưởng Nguyễn thanh Oai, Youngtown, AZ**

Trước hết xin hỏi thăm trưởng đã phục hồi sau khi mổ tim gần chíp chưa? Sau khi nghe tin, chúng tôi đã cầu nguyện xin ơn trên cho trưởng được an toàn qua cơn hiểm nghèo. Xin anh cho biết e-mail và phone để hỏi thăm anh. Chúc anh vui, mạnh. Xin gửi lời thăm Chị. Tabtt anh.

### **Trưởng Trịnh văn Toàn, Beaverton, OR**

Rất tiếc kỳ trước lên Portland không được gặp trưởng. Một lần nữa xin chúc mừng trưởng đã được tặng huy chương bách hợp. Cám ơn trưởng đã giúp củi lửa cho báo Liên Lạc. Mong gặp trưởng mùa hè tới.

### **Trưởng Bùi Văn Nghĩa, Portland, OR**

Cám ơn Báo nhanh. Thư anh viết cho Ban phụ trách báo Liên Lạc đã giúp cho anh chị em rất phấn khởi. Lâu lâu, nhìn mấy tấm ảnh ghi lại ngày anh chị em mình gặp nhau tại Portland vẫn còn lưu luyến. Thật là bổ công lái xe 12 tiếng từ San Jose. Lần tới muốn lên thăm chắc phải đi bằng máy bay, đỡ mệt thì giờ. Kỳ trại tới tại Portland nếu anh báo trước, Ngựa này có thể phi lên Portland bằng máy bay hãng Allegiant, chưa tới \$100 khứ hồi.

### **Trưởng Lê thị Thục và trưởng Minh Thế, nam CA**

Cám ơn hai chị đã luôn luôn giúp đỡ LIÊN LẠC thật nhiều qua những lúc khó khăn. Mỗi giây liên lạc này không biết có phải được thắt chặt qua những kỳ trại Cát Vàng ở miền bắc California mà hai chị và Chị Liên lần nào cũng có mặt? Hình như thời đó mình hãy “còn trẻ và còn hăng”. Nhiều lúc muốn tổ chức Cát Vàng 6, nhưng nhiều ‘cụ hướng đạo’ vì lý do sức khỏe không mấy hưởng ứng. Tabtt.

### **Trưởng Hàn Phong Cao, Las Vegas**

Được gặp trưởng và chị Triều Nghi tại Làng Quảng tế, thật vui vì từ ngày anh chị bỏ làng mà đi, lâu lâu anh chị mới quay về làng. Lần này gặp nhau anh lại cho Liên Lạc một tấm chi phiếu. Mong được gặp anh chị tại San Jose vào dịp tiệc Tất niên của anh chị em trưởng niên vùng vịnh SF.

### **Trưởng Nguyễn Khanh, Nam CA**

Đã nhận được chi phiếu giúp củi lửa cho báo Liên Lạc. Rất vui được gặp Khanh và các trưởng trong Gia đình Bách hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Nam CA trong một buổi tối họp mặt đầy tình nghĩa anh chị em Hướng Đạo. Mong có dịp gặp nhau hoài hoài.

### **Trưởng Châu văn Lộc làng Nam Quan, Paris**

Được trưởng cho biết tình trạng sức khỏe càng ngày càng hồi phục, anh em phụ trách báo Liên Lạc rất vui mừng vì đã lâu không có bài và hình ảnh sinh hoạt của làng Nam Quan cũng như của các đơn vị hướng đạo bên “trời tây”. Thân chúc trưởng chóng bình phục và an vui.

### **Trưởng Nai Trung hậu Nguyễn Đoàn, Santa Ana**

Rất hân hạnh được gặp trưởng, và được biết trưởng vẫn sinh hoạt với Liên đoàn Trường Sơn, mong nhận được hình ảnh, tin tức sinh hoạt của LĐ, vì báo Liên Lạc chủ trương yểm trợ và phổ biến mọi sinh hoạt của các đơn vị hướng đạo Việt Nam.

### **Trưởng Lê Văn Sang, San Jose, CA**

Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Bắc California có một dân làng kỳ cựu nhất hiện tại cũng là Liên đoàn trưởng LĐ Trường Giang. Xin cám ơn trưởng đã bền bỉ giúp đỡ báo Liên lạc và rất sốt sắng tham gia mọi sinh hoạt của Trưởng Niên.

### **Tr. Lý nhựt Hui, Gia Trưởng, GĐBHTN, Nam CA**

Xin trưởng chuyên lời cám ơn tới quý trưởng tham dự buổi họp mặt tại Thư Viện Toàn Cầu ngày 7 tháng 9, 2012, thật vui và đầy tình nghĩa hướng đạo, đã cho tôi một kỷ niệm khó quên.



# NGÀY HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Tổ Chức Ngày 07 tháng 10 tại thành phố Milpitas  
Quận Hạt Santa Clara, Vùng Bắc California

CHU TUẤN

Ngày Hướng Đạo Việt Nam được tổ chức vào mùa thu mỗi năm để các liên đoàn có dịp sinh hoạt chung.

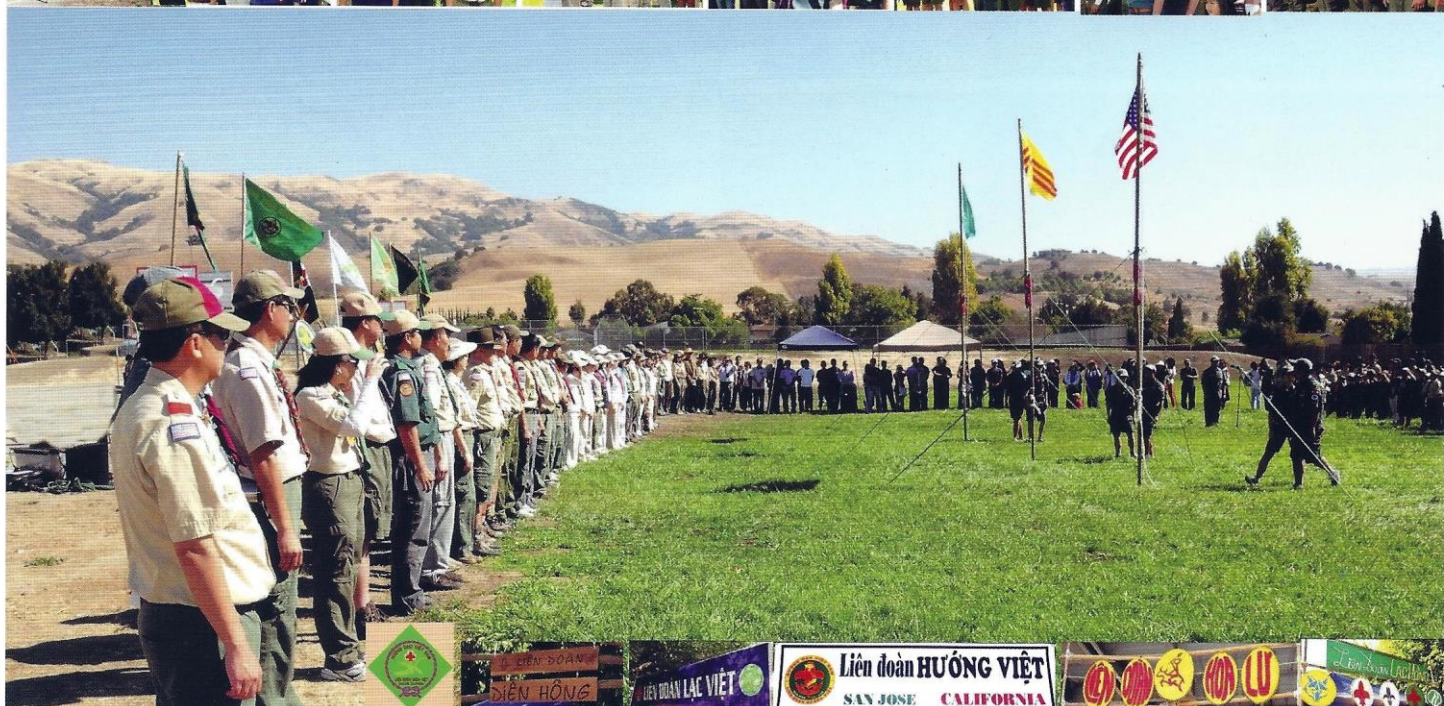
Các nam nữ hướng đạo sinh thuộc châu Santa Clara, cùng với phụ huynh, các anh chị hướng đạo trưởng niên, và quan khách đã tham dự buổi chào cờ long trọng, văn nghệ, ăn trưa và sinh hoạt hướng đạo sôi nổi.

Đặc biệt năm nay là năm kỷ niệm 25 năm thành lập Hội đồng Hướng Đạo Việt Nam Châu Santa Clara.



Trưởng Lê Quang Tuấn, chủ tịch Hội đồng Hướng Đạo Việt Nam Châu Santa Clara cùng các liên đoàn trưởng phối hợp tổ chức thật thành công Ngày Hướng Đạo Việt Nam năm nay.

Các Quan Khách tham dự gồm có: Thị trưởng thành phố Milpitas, đại diện BSA Santa Clara County Council, và đại diện Girl Scout of Northern California.



# Sinh hoạt tại các Làng BH Hướng Đạo Trưởng Niên

## Làng BHHĐTrN Vạn Kiếp, San Diego



Chào mừng Làng BHHĐTrưởng Niên Vạn Kiếp mới được thành lập tại San Diego. Chúc Làng Vạn Kiếp càng ngày càng tăng trưởng.

## Gia đình BHHĐTrN Nam California



Gia đình Hướng Đạo trưởng niên Nam CA họp mặt

## Làng BHHĐTrN Quảng Tế Nam California



Ca hát mừng ngày kỷ niệm 8 năm thành lập Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Quảng tế.

## Làng BHHĐTrN Montreal, Canada



Quý trưởng Nguyễn đức Thanh, Trần quang Thanh-Trang và Lương thiện Sanh đang cố gắng phục hồi Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Montreal

## Làng BHHĐTrN Bắc California



Theo truyền thống, HĐVN Châu Santa Clara hàng năm tổ chức "Ngày HĐVN". Tổng số tham dự trên 1,000 HĐS, Trưởng Niên và quan khách. Tới giờ ăn, trưởng niên và quan khách thường được mời thưởng thức các món ăn đặc biệt tại mỗi Liên đoàn.



Khi tới thăm LD Bách Việt, sau khi coi các trưng bày sinh hoạt của LD, đã được Chị LĐT Biện thị Quý (mặc áo xanh đứng giữa) mời ăn các loại chè do các phụ huynh nấu và múc chè từ các quang gánh kiểu miền bắc trước quang cảnh chùa một cột



Tiếp theo thông cáo nơi trang 6, v/v đặt mua tem HĐ, đây là bộ 4 con tem (được thu nhỏ, vì thiếu chỗ trên trang màu này) để quý trưởng có khái niệm về màu sắc.